

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2556

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2556

ฉันทน์ชนก งามดี. (2556). การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย.

สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร. รัชพันธุ์ เที่ยงจิตร.

การศึกษา เรื่อง “การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

การศึกษานี้ได้มีการรวบรวมข้อมูลที่เปิดเผยได้และข้อมูลทางการเงินระหว่างปี พ.ศ. 2549 ถึงปี 2554 โดยศึกษาบริษัทประกันชีวิตจำนวน 24 บริษัท ที่จดทะเบียนกับกรมการประกันภัย มาทำการวิเคราะห์ โดยวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตจากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และวิเคราะห์ความมีประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตโดยใช้วิธี Stochastic Frontier Analysis (SFA) โดยที่บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานดีที่สุดจะมีค่าประสิทธิภาพเข้าใกล้ 1 แต่บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานน้อยที่สุดจะมีค่าประสิทธิภาพเข้าใกล้ 0

ผลการศึกษาที่ใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน พบว่าการดำเนินงานของ บริษัท อเมริกัน อินเตอร์เนชั่นแนล แอสซิวรันส์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุด เท่ากับร้อยละ 19.04 พบว่า บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนและภาระหนี้ มีค่ามากที่สุด เท่ากับ 1.39 เท่า ในขณะที่ บริษัท กรุงไทย แอ็กซ่า ประกันชีวิต (จำกัด) มีค่าผลตอบแทนการลงทุนในกิจการ มากที่สุดเท่ากับร้อยละ 3.99

สำหรับผลการศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิต พบว่าในภาพรวมของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.80626 บริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ บริษัท ประกันชีวิตนครหลวงไทย จำกัด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.92617 รองลงมา บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.91502 และ บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.90910 ส่วนบริษัทที่มีประสิทธิภาพต่ำสุด คือ บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.55772

THE STUDY OF THE OPERATIONAL EFFICIENCY THE LIFE INSURANCE
COMPANIES IN THAILAND

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Management Economics
at Srinakharinwirot University

October 2013

Thunchanok Ngamdee. (2013.). *The Study of the Operational Efficiency of the Life Insurance Companies in Thailand*. Master of Economics degree (Economics of Management). Bangkok: Partial fulfillment of the requirements, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr. Ratchapan Choiejit.

“The Study of the Operational Efficiency of the Life Insurance Companies in Thailand” has 2 objectives, which are to study the operational performance and to measure the efficiency index of the life insurance companies in Thailand.

This study has collected and analyzed enclosable information and financial data during the period 2006 - 2011 from 24 life insurance companies which have registered with the Office of Insurance Commission. The performance analysis is based on Financial Ratio and the efficiency analysis using Stochastic Frontier Analysis (SFA) method. The most efficient performing company will have an efficiency score of one, whilst the least efficient performers will have an efficiency score close to zero.

Results of financial ratio analysis indicates that the American International Assurance Public Company Limited has the highest profit margin, which is about 19.04 %, on the other hand, the Finansia Life Assurance Public Company Limited is the highest in terms of leverage ratio, which is about 1.39 times. While the Krungthai - AXA Life Insurance Public Company Limited has the highest efficiency ratio, which is about 3.99 %.

The efficiency performance analysis shows that overall life insurance business in Thailand has efficiency score at 0.80626. The highest is the Siam City Life Assurance Company Limited with the score of 0.92617, the Bangkok Life Assurance Public Company Limited has the score at 0.91502, and the Thanachart Life Assurance Public Company Limited has the score at 0.90910, respectively. The lowest performer respectively is the Manulife Insurance (Thailand) Public Company Limited, with the score of 0.55772.

สารนิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

ของ

ฉันทน์ชนก งามดี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2556

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

ประธาน(อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร)

(อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ประภาพร เฟื่องฟูสกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อดุลย์ ศุภนันท์)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ เกิดจากความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากบุคคลต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เษยจิตร กรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์ ประพาฬ เพ็ญฟูสกุล และอาจารย์ อุดลย์ ศุภนัท ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำแนะนำที่มีประโยชน์ รวมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดี นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนแล้วเสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัว ตลอดจนผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ที่คอยเป็นกำลังใจ และสนับสนุนในทุกๆ ด้าน ขอบคุณเพื่อนๆ ที่ได้คอยช่วยเหลือ ในการค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนบุคคลใกล้ชิดทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือ กรุณาอบรมสั่งสอน ปลูกฝังคุณงามความดี และความมานะอดทนให้กับผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าจนเกิดผลสำเร็จในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ท้ายสุดนี้หากมีข้อบกพร่อง หรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูงในข้อบกพร่องและขออนุญาตความผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้ คงมีประโยชน์บ้างไม่มากก็น้อยสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ธัญชนก งามดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประกันชีวิต.....	11
แนวคิดและทฤษฎี.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน.....	41
การวิเคราะห์ประสิทธิภาพ.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล และข้อเสนอแนะ.....	50
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	52
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	57
ภาคผนวก ก.....	58
ภาคผนวก ข.....	61
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	68

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิติการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตปี พ.ศ. 2543-2553.....	2
2 สถิติอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตปี พ.ศ. 2543-2553.....	4
3 บริษัทประกันชีวิตของไทยในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง.....	13
4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
5 แสดงอัตรากำไรจากการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตไทย ในปี พ.ศ. 2549-2554...	42
6 แสดงผลตอบแทนจากกำไรสุทธิของบริษัทประกันชีวิตไทยในปี พ.ศ. 2549-2554.....	43
7 แสดงอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตไทย ในปี พ.ศ. 2549-2554..	44
8 แสดงอัตราส่วนส่วนแบ่งหนี้ของบริษัทประกันชีวิตไทย ในปี พ.ศ. 2549-2554.....	45
9 แสดงผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันชีวิตไทยในปี พ.ศ. 2549-2554.	47
10 แสดงค่าประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตไทยในปี พ.ศ. 2549-2554.....	48

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตไทย.....	9
2 กรอบแนวคิดในการศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตไทย.....	10
3 การวัดประสิทธิภาพด้านผลผลิต.....	18
4 การวัดประสิทธิภาพด้านเทคนิค.....	19
5 การวัดประสิทธิภาพด้านปัจจัยการผลิต.....	20
6 เส้น Efficient Isoquant.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ธุรกิจประกันชีวิต เป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่งที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจในการระดมเงินออมระยะยาวจากประชาชน และเป็นตัวกลางในการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากภาคเศรษฐกิจที่มีเงินเหลือไปยังภาคเศรษฐกิจที่ขาดแคลนเงินทุน โดยระดมเงินออมจากภาคเอกชนในรูปของเบี้ยประกันชีวิต แล้วจัดสรรเงินที่ได้จากเบี้ยประกันนำไปลงทุนในรูปแบบต่างๆ ภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด โดยการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตส่วนใหญ่จะนำไปลงทุนในสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น ซึ่งธุรกิจประกันชีวิตมีส่วนช่วยลดการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศและมีบทบาทต่อการพัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุน และช่วยในการกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

จะเห็นได้ว่า ธุรกิจประกันชีวิตเป็นธุรกิจที่ก่อให้เกิดการระดมเงินทุนและการลงทุนในระบบเศรษฐกิจ ภายหลังการเปิดเสรีการเงิน ในระบบเศรษฐกิจมีเงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามาลงทุนในธุรกิจประกันชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นได้จากการที่มีบริษัทประกันชีวิตที่เป็นของชาวต่างชาติ และการที่มีนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาถือหุ้นในบริษัทประกันชีวิต ส่งผลให้ธุรกิจประกันชีวิตมีการร่วมทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น การขยายตัวของธุรกิจประกันชีวิตเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งที่จะแสวงหาผลกำไรเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินงาน จนในที่สุดบริษัทประกันชีวิตบางแห่งต้องเปลี่ยนกลุ่มผู้ประกอบการหรือออกจากธุรกิจไป เนื่องจากธุรกิจขาดสภาพคล่องและขาดความมั่นคงในการดำเนินงาน

ธุรกิจประกันชีวิตเป็นแหล่งระดมเงินทุนและการกระจายการลงทุนที่มีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีศักยภาพในการขยายตัวได้อีก เนื่องจากแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจ การศึกษา รายได้ และเงินออมของประชาชน ประกอบกับภาวะการแข่งขันของธุรกิจ ทำให้บริษัทประกันชีวิตต้องมีการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ทั้งรูปแบบการให้บริการ และรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของลูกค้าได้อย่างทั่วถึงทุกระดับ ซึ่งในปัจจุบันประชาชนมีทัศนคติและมีความเข้าใจต่อธุรกิจประกันชีวิตมากขึ้น อีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาล โดยเงินที่ชำระค่าเบี้ยประกันชีวิตสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้ ซึ่งทำให้แนวโน้มของธุรกิจประกันชีวิตที่ดีในระยะยาว ดังนั้นธุรกิจประกันชีวิตจึงเป็นธุรกิจอีกแขนงหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และควรที่จะมีการสนับสนุน ควบคุมดูแลให้มีความมั่นคง และมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐและภาคเอกชน

ภายใต้การแข่งขันของธุรกิจประกันชีวิต อันเนื่องมาจากนโยบายเปิดเสรีประกันภัยของรัฐบาล ธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยต่างเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อรองรับผลจากนโยบายของภาครัฐ แม้ว่า จะประสบภาวะเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตเท่าใดนัก การขยายตัวของ ธุรกิจประกันชีวิตยังคงต้องให้ความสำคัญในด้านความมั่นคงทางการเงิน และความสามารถในการ ลงทุน และการเจริญเติบโตของธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจประกันชีวิตมีความมั่นคงอย่างมีเสถียรภาพ

ตาราง 1 สถิติการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตปี พ.ศ. 2543 – พ.ศ. 2553

หน่วย : ล้านบาท

ปี	รวมสินทรัพย์	หลักทรัพย์ รัฐบาลและ รัฐวิสาหกิจ	หลักทรัพย์ เอกชน	หลักทรัพย์ ต่างประเทศ	เงินให้กู้ยืมและ เงินลงทุนอื่น	เงินฝากสถาบัน การเงินประเภท มีดอกเบี้ย	รวมสินทรัพย์ ลงทุน	อัตราสินทรัพย์ ลงทุนต่อ สินทรัพย์รวม
2543	243,052	87,947	68,385	—	38,914	22,692	217,938	89.67
2544	289,941	125,839	75,724	—	37,377	21,327	260,267	89.77
2545	351,709	179,042	78,261	—	39,043	23,934	320,280	91.06
2546	450,355	237,023	124,046	—	43,312	13,541	417,922	92.80
2547	526,573	297,446	129,176	9,368	46,201	9,198	491,389	93.32
2548	620,418	354,668	148,524	15,333	53,508	11,753	583,786	94.04
2549	703,645	401,107	171,367	19,045	59,944	14,781	666,244	94.68
2550	817,297	449,934	215,012	33,685	65,224	11,708	775,563	94.89
2551	893,708	516,943	186,661	48,060	74,666	19,775	846,105	94.67
2552	1,047,384	642,346	206,926	55,845	74,787	15,130	995,034	95.00
2553	1,242,707	757,838	269,850	56,343	86,603	23,443	1,194,077	96.09

ที่มา: จากรายงานสถิติธุรกิจประกันชีวิตรายปี, โดยสมาคมประกันชีวิตไทย, 2554, จาก www.tlaa.org

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่า สถิติการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 – 2553 นั้น ธุรกิจประกันชีวิตมีสินทรัพย์รวมทั้งสิ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 เท่ากับ 1,242,707 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 195,323 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.65 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ธุรกิจประกันชีวิต มีความสามารถระดมเงินทุนจากประชาชนในรูปของเบี้ยประกันได้เพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะเดียวกันสินทรัพย์ลงทุนที่บริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่งจัดสรรนำไปลงทุนก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 199,043 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.00 โดยที่อัตราส่วนการลงทุนต่อสินทรัพย์รวมก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แต่เพิ่มขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่งจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และจำนวนเงินที่นำไปลงทุนนั้นขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ ถ้าภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกกำลังเติบโตก็จะมีสัดส่วนเงินลงทุนเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าภาวะเศรษฐกิจไม่ดีก็จะมี การจัดสรรเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์น้อยลงเพื่อลดความเสี่ยง ซึ่งหลักทรัพย์ที่แต่ละบริษัทนำไปลงทุนส่วนใหญ่จะลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและหลักทรัพย์รัฐวิสาหกิจ เนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำกว่าหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ

สถิติอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2553 จะเห็นได้ว่า สินทรัพย์ลงทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ.2550 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 109,317 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.41 เมื่อเทียบกับปี 2549 ในขณะที่รายได้จากการลงทุนสุทธิในปี พ.ศ.2541-พ.ศ.2543 ได้มีการปรับตัวลดลง โดยในปี 2543 ลดลง 468 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.25 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2541 สาเหตุที่ลดลงเนื่องมาจากเกิดวิกฤตทางการเงินของไทยในปี พ.ศ.2540 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2544 แต่ก็เพิ่มขึ้นไม่มากนัก จึงทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนลดลงเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ลงทุนและมีแนวโน้มที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนจะลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งเห็นได้จากการลดลงของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่ลดลงระหว่างปี พ.ศ.2541-พ.ศ.2550 โดยลดลงจากร้อยละ 8.90 ในปี พ.ศ.2541 เป็นร้อยละ 6.07 ในปี พ.ศ.2550 และมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเกิดวิกฤตทางการเงินและวิกฤตทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ.2550 และขยายไปทั่วโลกในปี พ.ศ.2551 จึงทำให้การลงทุนของแต่ละบริษัทต้องเข้มงวดมากขึ้น และมีความเสี่ยงต่ำที่สุด จึงทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตลดลง ดังตาราง 2

ตาราง 2 สถิติอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิต ปี 2543 – 2553

หน่วย : ล้านบาท

ปี	สินทรัพย์ลงทุน	รายได้สุทธิ	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
2543	217,942	13,910	0.0603
2544	260,266	15,373	0.0665
2545	320,280	17,077	0.0684
2546	417,922	19,022	0.0651
2547	491,388	22,539	0.0622
2548	583,782	26,983	0.0591
2549	666,245	32,235	0.0590
2550	775,562	36,791	0.0607
2551	846,105	43,044	0.0522
2552	995,034	46,460	0.0459
2553	1,181,851	52,052	0.0583

ที่มา: จากรายงานสถิติธุรกิจประกันชีวิตรายปี, โดยสมาคมประกันชีวิตไทย, 2554,
จาก www.tlaa.org

จากตาราง 1 และ ตาราง 2 จะเห็นว่า แนวโน้มของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นลดลงไม่คงที่ ซึ่งเป็นผลมาจากการเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ และวิกฤติทางการเงิน ในปี พ.ศ.2551 ของไทย โดยส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน ตลาดตราสารหนี้ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากทุกประเภทลดลง ประกอบกับวิกฤตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั่วโลก ซึ่งแต่ละประเทศก็ประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้การลงทุนของชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมีขนาดการลงทุนที่ลดลง และที่ลงทุนอยู่ก็ถอนเงินลงทุนนำเงินกลับประเทศของตนเองเพื่อพุงกิจการที่เป็นบริษัทแม่ในประเทศของตนเอง จึงทำให้เกิดการลงทุนในประเทศไทยลดลง และส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทั้งในตลาดทุนและตลาดเงินลดลง และแต่ละบริษัทก็มีนโยบายการลงทุนที่เข้มงวดเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเหมือนกับสถาบันการเงินและบริษัทประกันในต่างประเทศที่เกิดล้มละลาย หรือต้องขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลของประเทศตนเอง ซึ่งมีผลมาจากการ

ลงทุนที่ผิดพลาด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แต่ละบริษัทจะให้ความสำคัญกับการลงทุนเป็นอย่างมาก และจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ถึงแม้ว่าหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำจะมีอัตราผลตอบแทนที่ต่ำก็ตาม แต่ก็ช่วยให้บริษัทไม่เกิดปัญหาหรือประสบกับวิกฤตทางการเงิน จากปัญหาดังกล่าวจึงชี้ให้เห็นได้ว่า การที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ใด ๆ นั้นแต่ละบริษัทต้องมีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ต่าง ๆ ให้ดีและต้องวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั่วโลกด้วยว่าในขณะนั้นเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจมากน้อยเพียงใด

จากภาวะทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทย จะเห็นได้ว่าธุรกิจประกันชีวิต ที่มีรายได้จากเบี้ยประกันและรายได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ นั้นก็มีความเสี่ยงจากการลงทุนเหมือนกับธุรกิจอื่น ๆ โดยเห็นได้จากธุรกิจประกันภัยในต่างประเทศที่ลงทุนในหลักทรัพย์ผิดพลาดจนกระทั่งประสบปัญหาทางการเงินต้องขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลของประเทศตนเอง ซึ่งการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตของไทยในปัจจุบัน ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่ง เพราะว่าแต่ละบริษัทจะต้องจัดสรรเงินที่ได้จากการรับประกันภัยในรูปของเบี้ยประกันชีวิตมาจัดสรรออกเป็นส่วนต่าง ๆ แล้วนำไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เพียงพอกับภาระค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทน กรณีเสียชีวิต เกิดอุบัติเหตุหรือทุพพลภาพ เป็นต้น และต้องจ่ายเงินคืนตามเงื่อนไข และเงินครบกำหนดสัญญาให้กับผู้เอาประกันอีกด้วย ดังนั้นบริษัทจึงต้องมีการจัดสรรเงินลงทุนแล้วนำไปลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เพียงพอต่อภาระค่าใช้จ่ายของแต่ละบริษัท ทั้งนี้จำนวนเงินลงทุนและนโยบายการลงทุนของแต่ละบริษัทก็แตกต่างกันออกไป ซึ่งการลงทุนเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนที่เพียงพอ นั้นจึงเป็นประเด็นปัญหาสำคัญและควรที่จะมีการศึกษาเพื่อหาสาเหตุ หรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิต ทั้งในด้านที่เป็นปัจจัยลบ หรือปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน และปัจจัยที่เป็นบวกหรือปัจจัยที่เป็นโอกาสที่ดีในการลงทุน เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์และสอดคล้องกับนโยบายการลงทุนของแต่ละบริษัท

ดังนั้นการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต จึงเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ เพราะจะช่วยให้การดำเนินธุรกิจต้องมีการปรับตัวทางด้านประสิทธิภาพให้ดีกว่าคู่แข่ง เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการตัดสินใจของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศในการปรับตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างศักยภาพในการแข่งขัน ตลอดจนสามารถดำเนินกลยุทธ์ในการแข่งขันที่สูง

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง Stochastic Frontier Analysis (SFA)

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
2. เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทย
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบาย การพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต ให้มีการขยายตัวอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นคงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์จะมาจากข้อมูลทางการเงิน งบดุล งบกำไรขาดทุน ของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว โดยพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเฉพาะบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินการในประเทศไทย จำนวน 24 บริษัท ได้แก่ ในภาคผนวกตาราง ก
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทางการเงินย้อนหลัง 6 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 – 2554 โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินประจำปีที่เป็นงบการเงินเฉพาะของแต่ละบริษัทประกันชีวิต โดยเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมจากกรมการประกันภัย (คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรตาม

เบี้ยประกันรับสุทธิบวกกับรายได้ของบริษัทประกันชีวิต

ตัวแปรอิสระ

1. มูลค่าสินทรัพย์รวม
2. ค่าจ้างและค่าบำนาญ
3. ค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัย
4. จำนวนพนักงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กำไรจากการดำเนินงาน หมายถึง รายได้รวมทั้งหมดหักด้วยรายจ่ายทั้งหมด มีหน่วยเป็นบาท
2. เบี้ยประกันรับสุทธิ หมายถึง ค่าเบี้ยประกันที่จ่ายปีแรกรวมเบี้ยประกันปีต่อไปรวมเบี้ยประกันจ่ายครั้งเดียว มีหน่วยเป็นบาท
3. กำไรสุทธิ หมายถึง กำไรจากการดำเนินงานรวมกับกำไรจากการขายทรัพย์สินที่ลงทุนหักด้วยภาษีเงินได้นิติบุคคล มีหน่วยเป็นบาท
4. รายได้รวม หมายถึง เบี้ยประกันรับสุทธิตั้งแต่รวมกับรายได้จากการลงทุนและรายได้อื่น มีหน่วยเป็นบาท
5. สินทรัพย์รวม หมายถึง สินทรัพย์หมุนเวียน (เงินสด เงินฝากธนาคาร ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ ฯลฯ) บวกกับ สินทรัพย์ถาวร (ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์) บวกกับ สินทรัพย์อื่นๆ (สัมปทาน สิทธิบัตร ฯลฯ) มีหน่วยเป็นบาท
6. ส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สิน ทั้งสิ้นออกแล้ว กรรมสิทธิ์ที่เจ้าของกิจการมีในสินทรัพย์ เรียกว่า สินทรัพย์สุทธิ (สินทรัพย์ – หนี้สิน)
7. หนี้สินรวม หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการที่ต้องจ่ายชำระคืนแก่บุคคลภายนอกในอนาคต ภาระผูกพันดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้กิจการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เช่น เจ้าหนี้การค้า เงินกู้ เงินเบิกเกินบัญชี เจ้าหนี้จำนอง
8. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสามารถในการลดต้นทุนหรือทรัพยากรต่อหน่วยของผลผลิตได้จากการดำเนินงานต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในแผนหรือในทางกลับกันหมายถึงความสามารถในการเพิ่มผลผลิตหรือผลประโยชน์ต่อหน่วยของต้นทุนที่ใช้ในการดำเนินงานสูงกว่าที่กำหนดไว้ในแผน หรืออีกนัยหนึ่งประสิทธิภาพเป็นอัตราส่วนแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง

ผลผลิตหรือผลประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานจริงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้

9. เบี้ยประกันรับสุทธิบวกกับรายได้ หมายถึง เบี้ยประกันรับสุทธิของบริษัทประกันชีวิตในฐานะผู้รับประกันความเสี่ยง รวมถึงรายได้จากการลงทุนอื่นๆ ที่บริษัทได้นำไปลงทุนเพื่อหวังผลได้มาเป็นค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ ของบริษัท มีหน่วยเป็นบาท

10. จำนวนพนักงาน เนื่องจากเป็นปัจจัยในการผลิตที่สำคัญของภาคบริการ นับเฉพาะจำนวนพนักงานและผู้บริหาร โดยจำนวนพนักงานเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการทำงานของบริษัทประกันชีวิต มีหน่วยเป็นคน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนพนักงานของบริษัทประกันชีวิตและเบี้ยประกันรับสุทธิจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

11. ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ หมายถึง ค่าตอบแทนและแรงจูงใจให้แก่ตัวแทนหรือนายหน้าบริษัทประกันชีวิต ซึ่งเป็นช่องทางการจัดจำหน่ายที่สำคัญที่สุด ของธุรกิจประกันชีวิตไปสู่มือผู้บริโภคหรือผู้ให้บริการ โดยค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงจำนวนผู้บริโภครหรือผู้ให้บริการของบริษัทประกันชีวิตแต่ละบริษัทว่ามีมากน้อยแค่ไหน มีหน่วยเป็นบาท ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จของบริษัทประกันชีวิตและเบี้ยประกันรับสุทธิจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

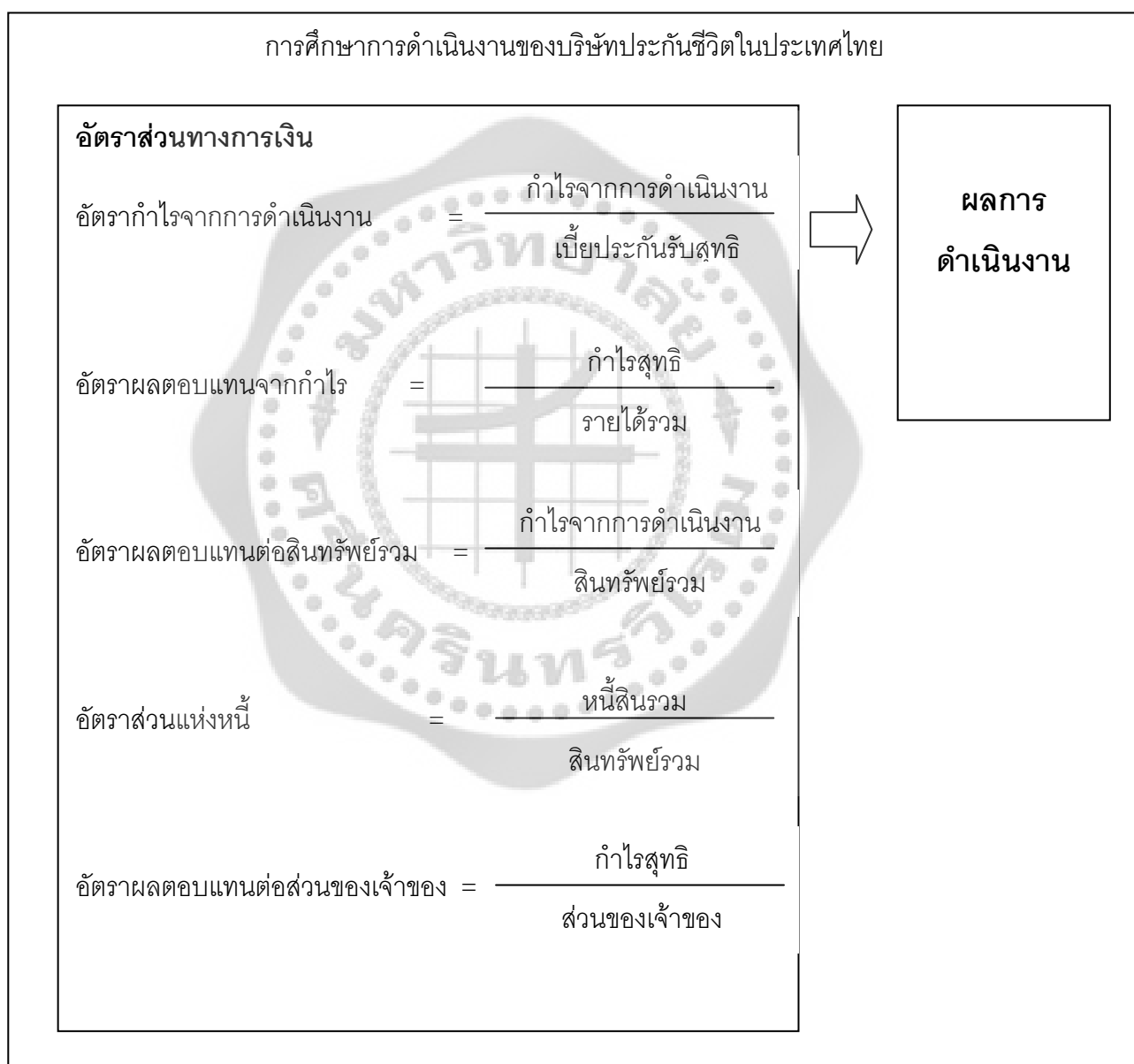
12. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากเงินเดือน ค่าจ้างและค่านายหน้า โดยค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามรักษามาตรฐานให้ลูกค้าของบริษัทมีความพึงพอใจ ผ่านการดูแลเอาใจใส่ที่ดีของพนักงานของแต่ละบริษัท มีหน่วยเป็นบาท ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยของบริษัทประกันชีวิตและเบี้ยประกันรับสุทธิจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

13. มูลค่าสินทรัพย์ หมายถึง สิ่งที่มีตัวตน หรือไม่มีตัวตนอันมีมูลค่า ซึ่งบุคคลหรือกิจการเป็นเจ้าของหรือสามารถถือเอาประโยชน์ได้จาก กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ สงหาริมทรัพย์ สิทธิเรียกร้องมูลค่าที่ได้มา รายจ่ายที่เกิดสิทธิ และรายจ่ายของงวดบัญชีถัดไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

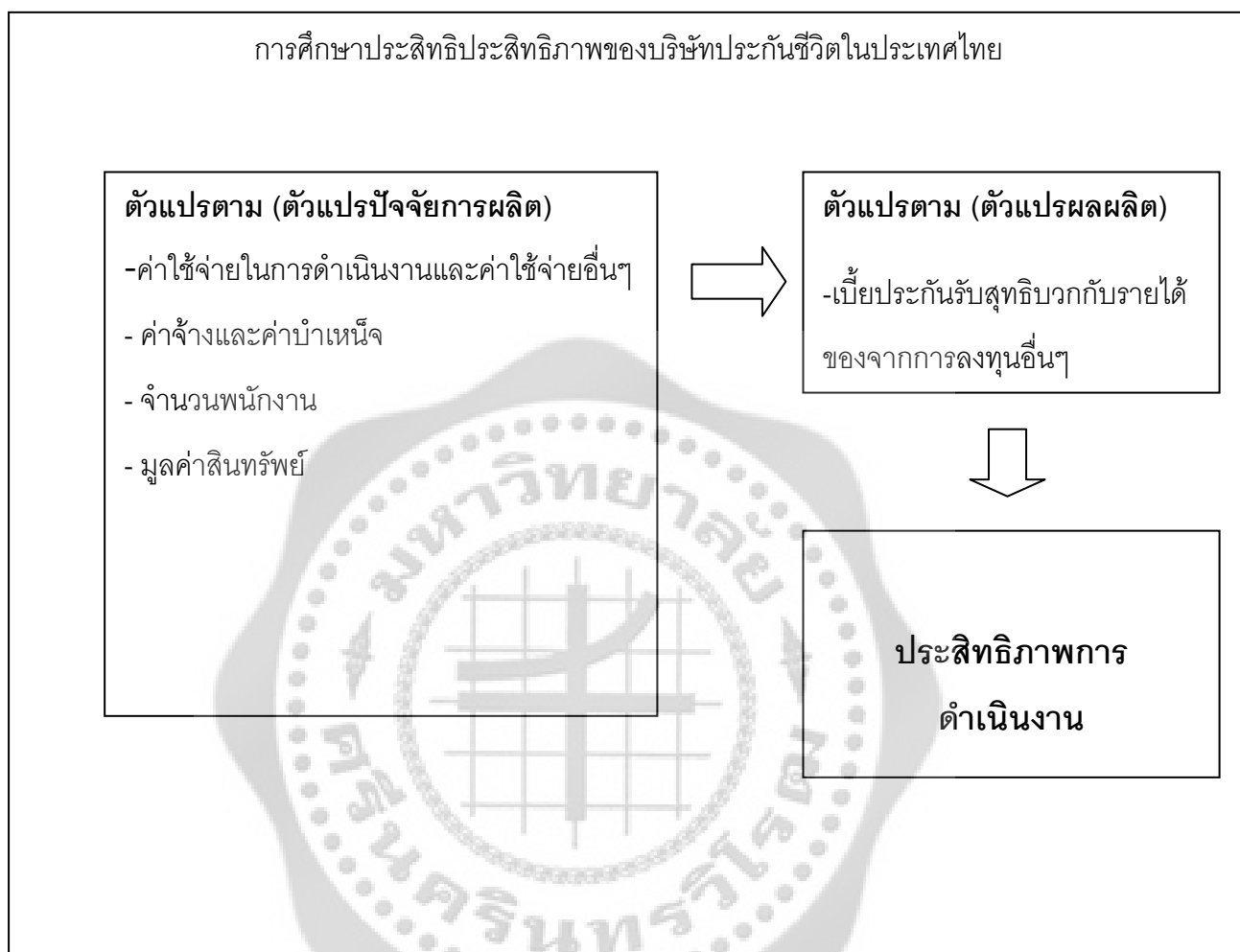
ในการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยของบริษัทประกันชีวิตที่ประกอบกิจการในประเทศไทย จำนวน 24 บริษัท ได้มีการกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามซึ่งมีกรอบแนวคิดดังนี้

กรอบแนวคิดที่ 1 การศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย

ภาพประกอบ 1 การศึกษาการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

กรอบแนวคิดที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

ภาพประกอบ 2 การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวិเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวิจัย โดยสรุปรวมเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิต
2. แนวคิดและทฤษฎี
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิต

1.1 ความหมายของการประกันชีวิต

ตามคำจำกัดความของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 861 ระบุว่า “สัญญาประกันชีวิต คือ สัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้สืบสิทธิของเขา ในเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือถูกเอาประกันชีวิตได้ตายลง หรือยังมีชีวิตอยู่จนถึงเวลาอันได้ตกลงตาม ที่กำหนดไว้ และผู้รับประกันภัย ตกลงส่งเบี้ยประกันภัยเพื่อการนี้” ดังนั้น การประกันชีวิต คือ การประกันภัยที่การจ่ายเงินอาศัยการทรงชีพ หรือการมรณะของบุคคลเป็นเหตุในการจ่าย โดยการเฉลี่ยภัยซึ่งกันและกันที่เกิดขึ้นแก่บุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นๆ ซึ่งอยู่ในลักษณะการเสี่ยงภัยประเภทเดียวกันและร่วมกัน เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนให้กับบุคคลที่ประสบเคราะห์กรรม และเพื่อให้บุคคลนั้นมีฐานะทางเศรษฐกิจทางการเงินกลับคืนสู่สภาพเดิม จากความหมายของการประกันชีวิตนี้จะเห็นได้ว่าการประกันชีวิตมีประโยชน์อย่างมาก ทั้งนี้เพราะช่วงชีวิตมนุษย์เรานั้นจะมีสิ่งที่จะต้องเป็นห่วงอยู่ 3 ประเภท ได้แก่

ความแก่ เมื่อเรามีอายุสูงขึ้นโอกาสที่จะทำงานต่อไปก็น้อยลงตามลำดับเนื่องจากสภาพทางร่างกาย ที่ไม่เอื้ออำนวย รายได้ในแต่ละเดือนย่อมลดลง เงินที่สะสมมาตลอดทั้งชีวิตก็หดหายไปตามเวลาหากเรามีชีวิตที่ยาวนานเกินไปจนเงินทองที่สะสมไว้นั้นหมดไปแล้ว เราจะต้องจัดการกับชีวิตที่เหลืออยู่นี้อย่างไร

อายุสั้น เมื่อเราต้องเสียชีวิตก่อนถึงวัยอันควร และในช่วงเวลาดังกล่าวยังมีภาระที่ต้องรับผิดชอบ มีบุคคลอื่นที่พึ่งพิงรายได้ที่เราหาได้ เช่น บุตร ภรรยา/สามี บิดา-มารดา บุคคลดังกล่าวนี้ย่อมประสบกับความเดือดร้อนทางการเงิน

ความพิการ บางครั้งชีวิตมนุษย์ไม่ได้ราบเรียบตลอดเวลา อาจมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยจนทำให้เกิดร่องรอยของความพิการได้ โดยทั่วไปแล้วคนพิการย่อมมีโอกาสในการทำงานน้อยลงหรืออาจจะไม่มีโอกาสในการทำงานหาเลี้ยงชีพได้เลย เขาจะสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมนี้ได้เช่นไร

ดังนั้นหากเกิดปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งดังได้กล่าวมาแล้วนี้ บุคคลเหล่านั้นจะจัดการกับปัญหานั้นได้อย่างไร ดังนั้นการประกันชีวิตจึงเข้ามามีบทบาทในการช่วยบรรเทาทุกข์นั้น ๆ ได้

1.2 ประวัติความเป็นมาของการประกันชีวิตในประเทศไทย

การประกันชีวิตในประเทศไทยเริ่มในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 โดยมี บริษัท อีสเอเซียติก จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท เอควิตาเบิลประกันภัยแห่งกรุงลอนดอน ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ ดำเนินธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยเป็นบริษัทแรก อย่างไรก็ตามธุรกิจประกันชีวิตยุคแรกในประเทศไทยมิได้ประสบความสำเร็จ สาเหตุหนึ่งอันเนื่องมาจากตัวแทนขายประกันชีวิตเป็นชาวต่างชาติ และโฆษณาขายประกันชีวิตในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเท่านั้นกิจการจึงอยู่ในวงแคบ และบริษัทตัวแทนเองก็ได้สร้างตัวแทนขายประกันใหม่ อีกทั้งการรับประกันชีวิตของบริษัทใหญ่ในอังกฤษกำหนดให้กรมธรรม์ต้องออกและส่งมาจากประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นเหตุให้ธุรกิจประกันชีวิตยุคแรกในประเทศไทยต้องหยุดชะงักไป เพราะไม่ได้รับการต้อนรับและความนิยมเท่าที่ควร (ความเป็นมาของประกันภัย, 2550)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2471 ได้มีการจัดตั้งพระราชบัญญัติควบคุมการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชน หลังจากนั้นกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้ประกาศข้อกำหนดในการขออนุญาตทะเบียนบริษัทประกอบธุรกิจประกันอัคคีภัย เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2472 ต่อมาได้มีการจัดตั้ง “ กองควบคุมบริษัทประกันภัย ” ขึ้นเป็นครั้งแรก สังกัดกรมทะเบียนการค้ากระทรวงพาณิชย์และคมนาคม เพื่อทำหน้าที่จดทะเบียนและควบคุมการค้าดำเนินงานของบริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันภัยโดยตรง ในช่วงนั้นได้มีบริษัทเข้ามาจดทะเบียน ประกอบด้วย บริษัทเกรทอีสเทิร์นไลฟ์แอสซัวร์ันส์ จำกัด (Great Eastern Life Assurance Company Limited) บริษัท แมนูแฟคเจอร์ลิส ไลฟ์ อินซัวร์ันส์ (Manufacturers Life Insurance Company) บริษัทไชน่า อันเดอร์ไรเตอร์ส (China Underwriter Limited) และบริษัท ซัน ไลฟ์ แอสซัวร์ันส์ แห่งแคนาดา (Sun Life Assurance Company Limited) (ดังตารางที่ 2.1) (สมาคมประกันชีวิตไทย,2550)

ตาราง 3 บริษัทประกันชีวิตของไทยในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

บริษัท	วันเวลาที่จดทะเบียน
บริษัทไทยประสิทธิประกันภัย และคลังสินค้า จำกัด	26 มีนาคม พ.ศ. 2491
บริษัทนครหลวงประกันชีวิตแห่งประเทศไทย	31 พฤษภาคม พ.ศ. 2492
บริษัทอาคเนย์ประกันภัย จำกัด	18 มกราคม พ.ศ. 2493
บริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด	7 มีนาคม พ.ศ. 2494
บริษัทสยามบริการประกันภัย จำกัด	9 มีนาคม พ.ศ. 2494
บริษัทไทยสมุทรพาณิชย์ประกันภัย จำกัด	21 มีนาคม พ.ศ. 2494
บริษัทศรีอยุธยาประกันชีวิต จำกัด	20 เมษายน พ.ศ. 2494
บริษัทกรุงสยามประกันชีวิต จำกัด	24 เมษายน พ.ศ. 2494
บริษัทบูรพาประกันชีวิต จำกัด	30 ตุลาคม พ.ศ. 2494

ที่มา: ไทยประกันชีวิต (2550).

นอกจากมีบริษัทจดทะเบียนประกอบธุรกิจประกันชีวิต 9 บริษัทดังกล่าวข้างต้นแล้วบริษัท เอไอเอ ได้กลับเข้ามาดำเนินกิจการอีกครั้งในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2492 พร้อมกับความรับผิดชอบในการมอบความคุ้มครองให้ผู้ถือกรมธรรม์ที่ได้ทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทเมื่อครั้งเกิดสงครามให้เป็นไปตามเงื่อนไขทุกประการไม่ว่าจะเป็นการจ่ายเงินเมื่อครบกำหนดสัญญาการจ่ายเงินตามเงื่อนไขสัญญาทั้งกรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ รวมทั้งให้บริการแก่ผู้เอาประกันรายเดิมที่ต้องการต่ออายุกรมธรรม์ที่ขาดหายไปในช่วงสงคราม ทำให้กิจการประกันชีวิตฟื้นฟูลื่นขึ้นใหม่

ปัจจุบันมี บริษัทประกันชีวิตที่จดทะเบียนต่อกรมการประกันภัยจำนวน 24 บริษัทและบริษัทรับประกันภัยต่อ(ชีวิต) จำนวน 1 บริษัท

1.3 ประเภทของการประกันชีวิต

ปัจจุบันหากจะแบ่งการประกันชีวิตที่จำหน่ายในประเทศไทยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การประกันชีวิตประเภทสามัญ (Ordinary Life Insurance)

การประกันชีวิตประเภทสามัญเป็นการประกันชีวิตรายบุคคลสำหรับบุคคลที่มีรายได้ตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไป มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายความเสี่ยงภัยในกลุ่มผู้เอาประกันภัย โดยมี

จำนวนเงิน เอาประกันภัยค่อนข้างมาก การประกันชีวิตประเภทสามัญสามารถแบ่งได้เป็น 4 แบบหลัก ดังนี้ คือ

1.1 การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (Term Life Insurance) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา หรืออาจเรียกว่าการประกันชีวิตแบบจำกัดเวลาหรือแบบเฉพาะกาล คือการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้ให้แก่ ผู้รับประโยชน์ ถ้าหากผู้เอาประกันชีวิตถึงแก่กรรมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาเมื่อครบกำหนดสัญญาแล้วหาก ผู้เอาประกันชีวิตยังมีชีวิตอยู่สัญญาจะถือว่าสิ้นสุดลง การประกันชีวิตแบบนี้อาจกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยคงที่ตลอดอายุสัญญา หรือจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่คงที่เช่นลดลงหรือเพิ่มขึ้นในช่วงอายุสัญญาก็ได้ ส่วนเบี้ยประกันภัยอาจเป็นแบบชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียวหรือชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปีๆ ละเท่าๆ กัน การประกันชีวิตแบบนี้ให้ประโยชน์ในด้านการคุ้มครองการตายเพียงอย่างเดียว

1.2 การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ (Whole Life Insurance) การประกันชีวิตแบบตลอดชีพคือการประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันชีวิตถึงมรณะโดยไม่คำนึงว่าความมรณะจะเกิดขึ้นเมื่อใด

1.3 การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ (Endowment Life Insurance) การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์คือการประกันชีวิตที่บริษัทสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันชีวิตถึงแก่กรรมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือเมื่อผู้เอาประกันชีวิตมีชีวิตรอดอยู่จนครบสัญญาดังนั้น การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ จึงประกอบ ด้วยความคุ้มครอง 2 แบบผสมกันคือ การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (Term Insurance) และ การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ที่แท้จริง (Pure Endowment) ซึ่งการประกันชีวิตแบบนี้จะจ่ายเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันภัยมีชีวิตรอดอยู่พ้นระยะ เวลาที่กำหนดไว้

1.4 การประกันชีวิตแบบอื่นๆ คือ การประกันชีวิตแบบอื่นๆ นอกเหนือจาก 3 แบบที่กล่าวมา อาทิ การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือเงินรายปี คือการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายเงินได้ประจำหรือรายปีให้แก่ผู้เอาประกันภัยตลอดชีพ หรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง เริ่มตั้งแต่วันที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถประกอบอาชีพได้ หรือเริ่มตั้งแต่วันที่กำหนดในสัญญา เงินรายได้ประจำหรือเงินรายปีนี้อาจจ่ายเป็นรายปี รายครึ่งปี หรือรายเดือนแล้วแต่ตกลงกัน

2. การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม (Industrial Life Insurance)

การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรมเป็นการประกันชีวิตรายบุคคลสำหรับบุคคลที่มีรายได้น้อย ส่วนมากจะทำงานร่วมกันในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีจำนวนเงินเอาประกันภัยค่อนข้างต่ำ การชำระเบี้ยประกันภัยจะชำระเป็นรายเดือนหรือเป็นแบบรายสัปดาห์ และจะไม่มี การตรวจสุขภาพ ของผู้เอาประกันชีวิต สำหรับระยะเวลาของการคุ้มครอง ตลอดจนระยะเวลาการชำระเบี้ย

ประกันภัยนั้นขึ้นอยู่กับแบบของการประกันชีวิต ลักษณะสำคัญของการประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม มีดังนี้

1. โดยทั่วไปให้ความคุ้มครองผู้เอาประกันภัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 5-60 ปี หรือ 5-65 ปี
2. การชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายสัปดาห์หรือรายเดือน
3. ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพก่อนการพิจารณารับประกันภัย ดังนั้นบริษัทประกันชีวิตจึงกำหนดให้มีระยะเวลารอคอย (Waiting Period) โดยทั่วไปกำหนดไว้ที่ 180 วัน ซึ่งในช่วงระยะเวลารอคอย นี้ถ้าผู้เอาประกันชีวิตถึงแก่กรรมลง บริษัทจะจ่ายคืนเฉพาะเบี้ยประกันภัยที่ชำระมาแล้วทั้งหมดให้แก่ผู้รับประโยชน์หรือทายาทของผู้เอาประกันภัย
4. อัตราเบี้ยประกันภัยจะสูงกว่าประกันชีวิตประเภทสามัญของแบบการประกันชีวิตเดียวกันและที่อายุผู้เอาประกันภัยเท่ากัน สาเหตุที่อัตราเบี้ยประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมสูงกว่าประเภทสามัญ เพราะ
 - เบี้ยประกันภัยนั้นจะเก็บเป็นรายเดือนหรือรายสัปดาห์ จึงต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเก็บเบี้ยประกันภัยมากกว่าการเก็บเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี
 - ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานต่อกรมธรรม์ประกันภัยสูงกว่า
 - อัตราการขาดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยประเภทนี้ค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นผู้มีรายได้น้อย
 - อัตราภาระสูงกว่าประเภทสามัญ เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่ทำงานในที่ที่เสี่ยงภัยมากกว่าคนทั่วไป

3. การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม (Group Life Insurance)

การประกันชีวิตกลุ่มเป็นการประกันชีวิตที่ให้ความคุ้มครองกลุ่มบุคคลที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกัน เช่น ลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในองค์การธุรกิจเดียวกัน หรือกลุ่มบุคคลที่รวมกลุ่มกัน เพื่อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น สมาชิกสมาคม หรือสหภาพ การประกันชีวิต เช่น ลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในองค์การธุรกิจเดียวกัน หรือกลุ่มบุคคลที่รวมกลุ่มกัน เพื่อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น สมาชิกสมาคม หรือสหภาพ การประกันชีวิตแบบนี้จะมีกรมธรรม์ประกันชีวิตฉบับเดียวเป็น สัญญาต้นฉบับ (Master Contract) หรือกรมธรรม์หลัก (Master Policy) โดยออกให้นายจ้าง/สมาคม/สหภาพ เป็นผู้ถือกรมธรรม์ ซึ่งถือว่านายจ้าง/สมาคม/สหภาพเป็นผู้เอาประกันภัย และลูกจ้าง/สมาชิกสมาคมหรือสหภาพเป็นผู้เอาประกันชีวิตสำหรับการประกันชีวิตประเภทนี้จะไม่มีการตรวจสอบสุขภาพ นายจ้าง/สมาคม/สหภาพอาจเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยให้ทั้งหมด หรือให้ลูกจ้าง/สมาชิกร่วมชำระเบี้ย

ประกันภัยด้วย หรือให้ลูกจ้าง/สมาชิกสมาคมหรือสหภาพเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยทั้งหมดเอง โดยส่วนมากการประกันชีวิตประเภทนี้จะเป็นการประกันชีวิตแบบจำกัดเวลา ลักษณะสำคัญของการประกันชีวิตประเภทกลุ่ม มีดังนี้

1. กรมธรรม์มีฉบับเดียว โดยนายจ้าง/สมาคม/สหภาพเป็นผู้ถือกรมธรรม์ ส่วนลูกจ้าง/สมาชิกสมาคม/สหภาพจะได้ใบรับรอง (Certificate) ที่ใช้แสดงว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ
2. เบี้ยประกันภัยมีอัตราเดียว โดยพิจารณาจากจำนวนเงินเอาประกันภัย อายุ เพศ และหน้าที่การงานของบุคคลในกลุ่ม แล้วมาเฉลี่ยเป็นอัตราเดียว
3. โดยทั่วไปไม่มีการตรวจสอบสุขภาพก่อนการพิจารณารับประกันภัย
4. การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย จะกำหนดตายตัวเท่ากันหมด หรืออาจแบ่งเป็น 2-3 ระดับตามความเหมาะสม ของตำแหน่งงาน
5. เบี้ยประกันภัยมีลักษณะประหยัด ทั้งนี้เพราะมีค่าใช้จ่ายในการบริหาร กรมธรรม์ต่ำจึงทำให้เบี้ยประกันภัยต่ำกว่าการประกันชีวิตประเภทอื่นในแบบเดียวกัน
6. อาจมีการคืนเบี้ยประกันภัยตามประสบการณ์ เนื่องจากมีการจ่ายสินไหมทดแทนในปีที่ผ่านมา น้อยกว่าที่กำหนดไว้ บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้ตามส่วน เนื่องจากการประกันชีวิตแบบกลุ่มนี้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อผู้มีรายได้น้อย นายจ้างได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการให้มีการประกันชีวิตประเภทนี้เกิดขึ้น ดังนั้นจึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง นายจ้างและลูกจ้าง อีกทั้งยังเป็นการช่วยเหลือลูกจ้างบางคนซึ่งไม่อาจแสวงหาการประกันชีวิตประเภทสามัญคุ้มครองได้ จึงเป็นการช่วยเหลือครอบครัวลูกจ้าง ผู้มีรายได้น้อยเมื่อเกิดการเสียชีวิต

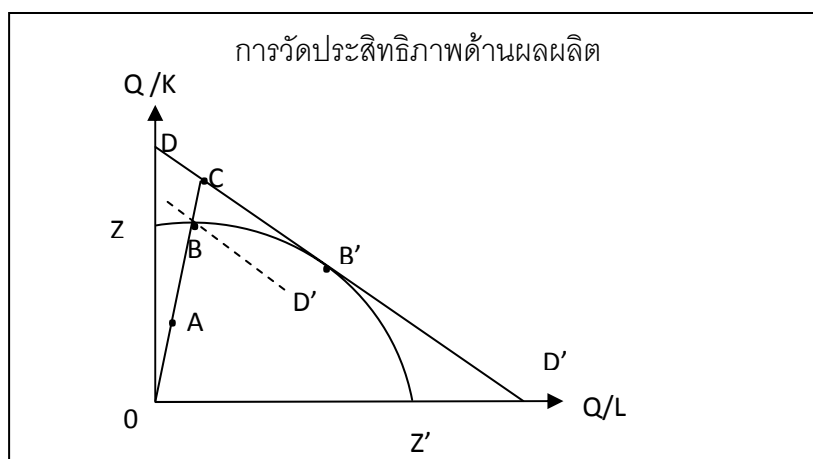
2. แนวคิดทฤษฎี

2.1 แนวคิดและการวัดประสิทธิภาพในทางเศรษฐศาสตร์

ประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทางเศรษฐศาสตร์ คือ ความสามารถที่หน่วยผลิตจะเพิ่มผลผลิตภายใต้ทรัพยากรเท่าเดิม หรือความสามารถที่ประหยัดทรัพยากรลง โดยไม่เปลี่ยนแปลงผลผลิต ซึ่งการวัดประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตในยุคปัจจุบันเริ่มต้นจากงานของ Farrell (1957) โดยมองว่าประสิทธิภาพของหน่วยผลิตจะประกอบด้วยสองประสิทธิภาพ คือ ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (Technical Efficiency) และประสิทธิภาพด้านการจัดสรร (Allocative Efficiency) ซึ่งประสิทธิภาพด้านเทคนิค หมายถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถผลิตผลผลิตให้ได้มากที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ ในขณะที่ประสิทธิภาพด้านการจัดสรรจะแสดงถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในสัดส่วนที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของระดับราคาปัจจัยการผลิตที่เป็นอยู่ 2 และการวัดประสิทธิภาพในการผลิตของหน่วยผลิตใดๆ ไม่ว่า Ferrell หรือ Fare, Grosskopf and

Lovell (1985, 1994) ได้มีการนำเสนอการวัดผ่านการกำหนดฟังก์ชันของขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทั้งทางด้านปัจจัยการผลิตและด้านผลผลิต โดยแนวทางการวัดที่ผ่านมา กว่า 40 ปี มีการนำเสนอการวัดในวิธีที่ต่างกันออกไป แต่โดยมากจะเป็นการกำหนดขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตโดยวิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA) และ Stochastic Frontiers ซึ่งทั้งสองวิธีจะนำเอาความรู้ด้านสมการเส้นตรง (Linear Programming) เข้ามาประยุกต์ใช้ 3 ซึ่งการวัดประสิทธิภาพโดยทั่วไปในปัจจุบันจะกำหนดให้มีการผลิตสินค้าหนึ่งชนิด (Q) ที่ใช้ปัจจัยการผลิตสองชนิด คือ แรงงาน (Labor; L) และสินทรัพย์ (Capital; K) ภายใต้ตลาดสินค้าและปัจจัยการผลิตที่เป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์และการผลิตแบบ Constant returns to scale และเพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของคำว่าประสิทธิภาพการผลิต การวัดประสิทธิภาพจะแยกออกเป็นสองแนวทางคือ ด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) และด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure)

การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) จะตรงกันข้ามกับการวัดประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตจากด้านปัจจัยการผลิต โดยแทนที่จะตอบคำถามว่า “ปัจจัยการผลิตสามารถลดลงได้มากเท่าใด โดยไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนผลผลิต” แต่จะตอบคำถามที่ว่า “หน่วยผลิตสามารถเพิ่มผลผลิตมากเท่าใด โดยไม่เพิ่มจำนวนปัจจัยการผลิต” แทน ดังนั้น การวัดประสิทธิภาพการผลิตในด้านผลผลิตจะพิจารณาจากเส้นความเป็นไปได้ในการผลิต (Production Possibility Frontier: PPF) ซึ่งจะสมมติให้มีผลผลิตสองชนิดและปัจจัยการผลิตหนึ่งประเภท และลักษณะของเส้น PPF จะเป็นเส้นโค้งเข้าหรือโค้งออก (Convex and Concave) หรือเป็นเส้นตรง ขึ้นอยู่กับข้อสมมติของความสามารถในการทดแทนของการใช้ปัจจัยการผลิตในผลผลิตแต่ละประเภท หากความสามารถในการทดแทนลดลง เส้น PPF ก็จะมีลักษณะเป็นเส้นเว้าออกจากจุดเริ่มต้น อาทิ เส้น ZZ' ในรูปที่ 1 ข้างล่าง และหากการทดแทนของปัจจัยการผลิตในการผลิตผลผลิตทั้งสองประเภทแล้ว เส้น PPF ก็จะเป็นเส้นตรง และเส้น PPF จะเป็นเส้นเว้าเข้าหาจุดเริ่มต้น ก็แสดงความสามารถในการทดแทนของปัจจัยการผลิตในการผลิตเพิ่มขึ้น ดังนั้น หน่วยผลิตใดๆ ที่ทำการผลิตบนเส้น PPF ก็แสดงว่ามีประสิทธิภาพการผลิต กล่าวคือ ในขณะที่ หน่วยผลิตใดที่ผลิตอยู่ภายในพื้นที่ใต้เส้น PPF ก็แสดงว่าหน่วยผลิตนั้นมีประสิทธิภาพในการผลิต จากรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหน่วยผลิต A เป็นหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพราะผลิตอยู่ใต้เส้น PPF และหากจะให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดควรจะผลิตที่จุด B ดังนั้น ระยะห่างจากจุด A ไปจุด B คือจำนวนของผลผลิตที่จะสามารถเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงจำนวนปริมาณปัจจัยการผลิต ซึ่งก็คือ ความไม่มีประสิทธิภาพของหน่วยผลิต A

ภาพประกอบ 3 การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านผลผลิต

ที่มา: G.E.Battese and T.J. Coelli,(1993)

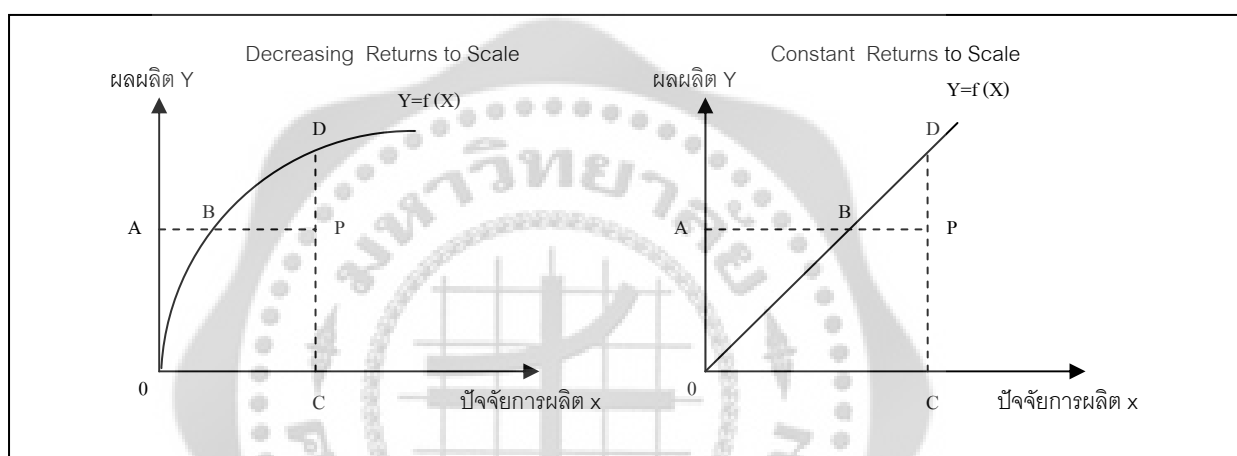
จากแนวคิดข้างต้น ประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค (Technical Efficiency) สามารถวัดได้จาก สัดส่วนของปริมาณที่หน่วยผลิตผลิตได้เทียบกับที่ควรจะได้ ซึ่งก็คือ OA/OB ซึ่งหากสามารถหาค่า ของผลผลิตทั้งสองประเภทได้ ก็จะสามารถสร้างเส้นราคาผลผลิตออกมาเป็นเส้น Iso-revenue (เส้น DD') ในรูปที่ 1 เพื่อใช้วัดประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร (Allocative Efficiency) ซึ่งก็คือ รายได้ที่ควรที่จะเพิ่มขึ้น หากหน่วยผลิตเลือกสัดส่วนของผลผลิตที่ทำการผลิตได้อย่างถูกต้องภายใต้ เงื่อนไขของราคาผลผลิตทั้งสองที่กำหนดโดยตลาดแข่งขันสมบูรณ์ โดยสามารถวัดได้จากระยะห่าง ของ OB ต่อ OC หรือ OB/OC และสำหรับประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์โดยรวม (Total Economic Efficiency) ซึ่งก็คือ $TE \times AE$

$$EE = (TE) \times (AE) = (OA/OB) \times (OB/OC) = (OA/OC)$$

ซึ่งก็คือ ระดับรายได้ทั้งที่สูญเสียไป เมื่อเทียบกับรายได้สูงสุดที่ควรได้ โดย OA คือเป็นผลมาจากการ ไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิค และระยะจาก OA ไปถึง OC ก็คือรายได้ที่ควรจะได้แต่เสียเพราะเลือก สัดส่วนการผลิตของผลผลิตไม่สอดคล้องกับระดับราคาของผลผลิต ทั้งนี้ ตัววัดประสิทธิภาพของทุกตัว นี้จะมีค่าระหว่าง 1 กับ 0

หากสมมติให้ผลผลิตมีปัจจัยการผลิตเพียงปัจจัยเดียว การพิจารณาอาจจะสามารถทำได้ในรูป ที่ 4 โดยสามารถกำหนดรูปแบบของผลตอบแทนตามขนาด (Returns to Scale) โดยรูปด้านซ้ายมือ แสดงเส้นผลผลิตที่มีเทคนิคการผลิตที่เป็น Decreasing Returns to Scale ซึ่งผลผลิตจะเพิ่มขึ้นใน สัดส่วนที่ลดลง (Diminishing) ส่วนเส้นผลผลิตรูปขวามือของรูปที่ 2 นั้นจะแสดงอัตราการเพิ่มขึ้นของ

ผลผลิตในสัดส่วนคงที่ ซึ่งทั้งสองรูปนั้นจุดการผลิตของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพจะอยู่ที่จุด P ซึ่ง Farrell (1957) ได้วัดประสิทธิภาพด้านเทคนิคจากมุมมองด้านวัตถุดิบ (Input-Oriented Technical Efficiency) เท่ากับ AB/AP ในขณะที่การวัดจากมุมมองด้านผลผลิต ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (Output-Oriented Technical Efficiency) สามารถแสดงได้จากสัดส่วนของ CP/CD ซึ่งจากการศึกษาของ Fare และ Lovell (1978) ได้แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะวัดจากมุมมองของผลผลิตหรือปัจจัยการผลิต ประสิทธิภาพด้านเทคนิคจะเท่ากันเสมอภายใต้เงื่อนไขของ Constant Returns to Scale อันจะเห็นได้จากรูปว่า $AB/AP = CP/CD$ สำหรับประสิทธิภาพด้านเทคนิคของหน่วยผลิต P แต่อย่างไรก็ตาม ค่าทั้งสองนี้จะไม่เท่ากันหากสมมติให้เทคโนโลยีการผลิตเป็นแบบ Decreasing Returns to Scale

ภาพประกอบ 4 การวัดประสิทธิภาพด้านเทคนิค

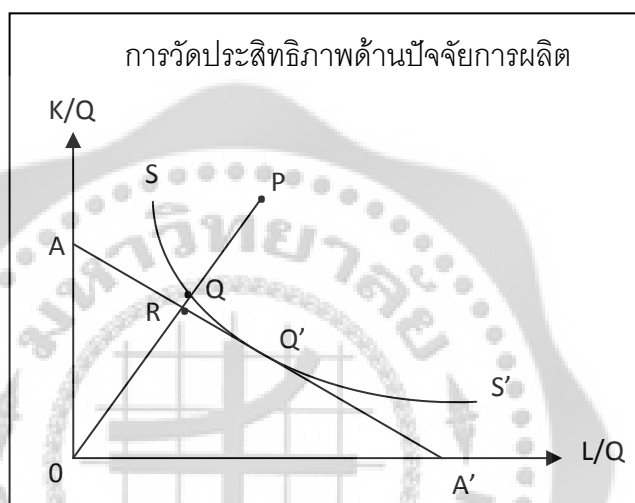
ที่มา: G.E.Battese and T.J. Coelli, (1993)

การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure) เพื่อวัดประสิทธิภาพของการใช้สัดส่วนของปัจจัยการผลิตที่ต้นทุนต่ำที่สุด ณ ปริมาณการผลิตหนึ่งๆ ซึ่งภายใต้ข้อสมมติของการผลิตสินค้าที่มีการเทคโนโลยีการผลิตแบบ Constant Returns to Scale และปัจจัยการผลิตสองชนิดนั้น เส้นผลผลิตเท่ากัน (Isoquant) ของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสามารถกำหนดขึ้นมาได้ โดยหน่วยผลิตที่มีการใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตบนเส้นนี้แสดงถึงการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของการผลิตสินค้า ณ ปริมาณที่กำหนด ซึ่งแสดงโดยเส้น SS' ในรูปที่ 3 ดังนั้นหน่วยผลิตต่างๆ ที่ใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตที่อยู่เหนือเส้น SS' ขึ้นไปจะเป็นหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม อาทิเช่น หน่วยผลิต P ในรูปที่ 3 ที่ใช้ปัจจัยการผลิตมากกว่าที่หน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพที่อยู่บนเส้น SS' ดังนั้นความไม่มีประสิทธิภาพ (Technical Inefficiency) ของหน่วยผลิต P คือ ระยะ QP ซึ่งแสดงถึงจำนวนของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลง

หรือประหยัดได้โดยไม่ลดจำนวนปริมาณผลผลิต หรือหากคิดเป็นร้อยละของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลงได้ ก็คือ สัดส่วนของระยะ QP/OP เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพ (Technical Efficiency: TE) ของหน่วยผลิต P ก็คือ

$$\text{Technical Efficiency} = [1 - (QP/OP)] = OQ/OP$$

ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าของประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคของหน่วยจะอยู่ระหว่าง 1 และ 0 โดยหน่วยผลิต P จะมีค่าประสิทธิภาพด้านเทคนิคต่ำกว่า 1 ในขณะที่หน่วยผลิตที่อยู่จุด Q จะมีประสิทธิภาพด้านเทคนิคเท่ากับ 1 เนื่องจากการใช้ปัจจัยการผลิตบนเส้น SS'

ภาพประกอบ 5 การวัดประสิทธิภาพด้านปัจจัยการผลิต

ที่มา: G.E.Battese and T.J. Coelli, (1993)

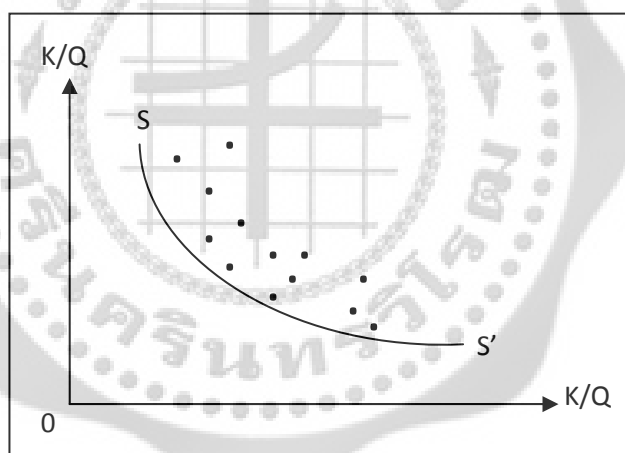
ในขณะที่การวัดประสิทธิภาพด้านการจัดสรรทรัพยากร (Allocative Efficiency: AE) ของหน่วยผลิต P ต้องการข้อมูลราคาของปัจจัยการผลิต เพื่อพิจารณาว่าภายใต้ระดับราคาของปัจจัยการผลิตที่หน่วยผลิตทั้งหมดเผชิญอยู่ ซึ่งแสดงในรูปสัดส่วนและแสดงโดยเส้นต้นทุนที่เท่ากัน (Isocost) ดังนั้น หน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพด้านการใช้ทรัพยากรสูงสุดก็คือ หน่วยผลิตที่จุด Q' ซึ่งเป็นจุดที่เส้นราคาปัจจัยการผลิตสัมผัสกับเส้น Isoquant และสำหรับประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรของหน่วยผลิต P แสดงได้จากสัดส่วนของระยะ OR/OQ โดย RQ แสดงถึงความสามารถในการลดต้นทุนการผลิตรวมลงได้หากหน่วยผลิตสามารถเลือกใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ระดับราคาที่กำหนด คือ ที่จุด Q' แทนที่จะผลิตที่จุด Q

สำหรับประสิทธิภาพการผลิตรวม (Total Economic Efficiency: EE) ของหน่วยผลิต P คือ ผลรวมของประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร ซึ่งหาได้โดย

$$EE = (TE) \times (AE) = (OQ/OP) \times (OR/OQ) = (OR/OP)$$

ประสิทธิภาพของทั้งสามชนิดนี้ จะอยู่ระหว่าง 1 และ 0 โดยหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด จะมีประสิทธิภาพในการผลิตในแต่ละประเภทที่ 1

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติการวัดประสิทธิภาพดังกล่าวในแนวทางนี้ไม่สามารถที่จะหา รูปแบบการผลิตของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่ควรจะเป็นได้ ดังนั้น การวัดในทางปฏิบัติ โดยทั่วไปจะทำการคำนวณเส้น Isoquant ที่มีประสิทธิภาพจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่และสมมติ ให้อาจจะไม่มีหน่วยผลิตใดๆ มีการผลิตอยู่ต่ำกว่าเส้น Efficient Isoquant นี้ (ดูรูปที่ 3) ซึ่งการวัด ประสิทธิภาพการผลิตตามแนวคิดของ Farrell จะสามารถวัดได้โดยวิธีการทางสถิติสองประเภท คือ ประเภทจำกัดรูปแบบการกระจาย (Parametric) และแบบไม่จำกัดรูปแบบ (Non-Parametric)

ภาพประกอบ 6 เส้น Efficient Isoquant

ที่มา: G.E.Battese and T.J. Coelli,(1993)

จากแนวคิดของการวัดประสิทธิภาพการผลิตของ Farrell (1957) โดยการเครื่องมือสถิติ ประเภทจำกัดแบบกระจาย (Parametric) เป็นสถิติที่ใช้กับข้อมูลที่สามารถวัดได้ทางปริมาณ เช่น การ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเชิงถดถอย ซึ่งการวิเคราะห์ ดังกล่าวต้องการทราบรูปแบบการกระจายของประชากรเพื่อนำมาสู่การใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติเพื่อ คำนวณค่าพารามิเตอร์ในการวัดประสิทธิภาพ การผลิตในรูปแบบที่เรียกว่า Stochastic เช่น

Maximum Likelihood และ Ordinary Least Square (OLS) เป็นต้น ซึ่งสามารถแยกความคาดเคลื่อนจากตัวรบกวนอื่นๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้แต่มีผลต่อการผลิตออกจากผลกระทบของความไม่มีประสิทธิภาพได้ทำให้ความไม่มีประสิทธิภาพที่คำนวณได้มีค่าใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่การคำนวณดังกล่าวต้องสามารถที่จะระบุรูปแบบฟังก์ชันการผลิตให้ชัดเจน เช่น Cobb-Douglas หรือ Translog Function ฯลฯ และสำหรับการวัดประสิทธิภาพโดยใช้สถิติแบบ Non-parametric ที่ไม่จำเป็นต้องทราบรูปแบบการกระจายของประชากรและไม่จำเป็นต้องทราบถึงรูปแบบฟังก์ชันการผลิต ซึ่งเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ที่มีประโยชน์และเหมาะสมสำหรับการคำนวณพารามิเตอร์เพื่อวัดประสิทธิภาพการผลิตจะเป็นแบบ Non-Stochastic คือ โปรแกรมเชิงเส้นตรง (Linear Programming) หรือในปัจจุบันเครื่องมือที่นิยมมากในการวัดประสิทธิภาพการผลิตในแนวทางนี้ คือ DEA (Data Envelopment Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ Linear Programming มาเพื่อคำนวณขอบเขต (Frontier) ของหน่วยผลิตเพื่อหาสัดส่วนการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดหรือสัดส่วนการผลิตสินค้าเพื่อให้ได้ปริมาณการผลิตสูงสุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด

2.2 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios analysis)

เนื่องจากบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่ง มีมูลค่าของเบี้ยประกันและมีการเอาเงินที่ได้จากเบี้ยประกันไปลงทุนที่แตกต่างกันนั้น เพื่อทราบถึงฐานะทางการเงิน ความสามารถในการบริหารสภาพคล่องทางการเงิน จึงใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน การกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและการบริหารจัดการเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์หีบการเงิน คือ งบดุล และงบกำไรขาดทุนของแต่ละบริษัท เพื่อหาอัตราส่วนต่างๆ แล้วนำมาประมวลผล สำหรับการวิเคราะห์การดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต โดยพิจารณาจากความสามารถในการทำกำไร การบริหารจัดการทรัพยากร และผลตอบแทนของเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคาดการณ์ถึงแนวโน้มการดำเนินงานและการเจริญเติบโตของบริษัทประกันชีวิต โดยอัตราส่วนทางการเงินที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1.การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) โดยวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Income Margin) อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return On Assets: ROA) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (\%)} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{เบี่ยงปรับรับสุทธิ}} \times 100$$

(Operating Income Margin)

ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงความสามารถ ในการจัดการเกี่ยวกับรายได้ จากการขายหลังจากหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้ว เพื่อเป็นการวัดระดับความสามารถในการทำกำไร ในช่วงเวลานั้น และยังสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของรายได้และการควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งด้านการผลิต การตลาด การจัดการ ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรสูง และมีประสิทธิภาพในการจัดการที่ดี

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากกำไร (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายรับรวม}} \times 100$$

(Net Profit Margin)

ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงการวัดผลตอบแทนโดยสรุปจากการประกอบธุรกิจว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพ ในการควบคุมต้นทุนการผลิต ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณสูงมากเท่าไร ยิ่งดี

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (\%)} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

(Return On Assets : ROA)

ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงระดับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมว่าอยู่ในระดับใด มีทิศทางแนวโน้มอย่างไร การเพิ่มขนาดของสินทรัพย์หมายถึงโอกาสที่บริษัทจะทำกำไรสูงขึ้นเป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ใช้ในการดำเนินงาน ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณสูงมากเท่าไร แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรสูงมากเช่นกัน

2.การวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน (Leverage Ratio) โดยวิเคราะห์อัตราส่วนแห่งหนี้ (Debt Ratio) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราส่วนแห่งหนี้ (เท่า)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

(Debt Ratio)

ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงสัดส่วนของเงินรวมของบริษัท ที่มีมาจากการก่อหนี้ ทั้งหนี้ระยะสั้น และหนี้ระยะยาว ถ้าอัตราส่วนหนี้สิน มีค่าสูงเกินไป ย่อมไม่เป็นผลดีต่อบริษัทเพราะนั่นหมายความว่าบริษัทจะต้องแบกรับภาระในรูปของดอกเบี้ยจ่ายจำนวนมาก

2. การวิเคราะห์ผลตอบแทนของเงินทุนในการดำเนินกิจกรรม โดยวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \times 100$$

(Return On Equity : ROE)

ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงระดับผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่อส่วนของบริษัทว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรจากเงินทุน ของผู้ถือหุ้น ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประสาธ นามสมวงศ์. (2540) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์โครงสร้างและประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย การศึกษารังนี้ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ศึกษา ลักษณะโครงสร้างของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงาน และวิเคราะห์การประหยัดจากขนาดของธุรกิจ การวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงิน ระหว่างปี 2533-2537 พบว่า แหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญที่สุดคือ หนี้สินต่อผู้เอาประกัน (Liabilities to Policyholders) และแหล่งที่ใช้ไปที่สำคัญคือ สินทรัพย์ลงทุน (Investment Assets) ในการวิเคราะห์โครงสร้างรายได้ และค่าใช้จ่าย พบว่า เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Ney Written Premiums) เป็นรายได้หลักของธุรกิจ ขณะที่จ่ายตามกรมธรรม์ (Benefit Payment) เป็นค่าใช้จ่ายมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าธุรกิจมีความสัมพันธ์กับนิติบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินถึง 9 บริษัท จากทั้งหมด 12 บริษัท สำหรับการวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด แยกวิเคราะห์ออกเป็น 3 ลักษณะคือ วิเคราะห์ทั้งระบบธุรกิจ วิเคราะห์บริษัทใหญ่เปรียบเทียบกับบริษัทขนาดเล็กและวิเคราะห์บริษัทที่ดำเนินธุรกิจประกันชีวิตและวินาศภัยเปรียบเทียบกับบริษัทที่ประกันชีวิตอย่างเดียว โดยประยุกต์แบบจำลองของ เฮาส์ตัน และไซมอน (Houston and Simon 1969,856-864) มาใช้โดยปรับปรุงตัวแปรให้เหมาะสมกับกรณีประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้เป็นลักษณะ Pooling Data ระหว่างข้อมูลภาคตัดขวาง และอนุกรมเวลา ของบริษัทประกันชีวิต 12 บริษัท ระหว่างปี 2533-2537

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ตรงข้ามกับรายรับเฉลี่ยประกันรวม ปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อต้นทุนเฉลี่ย ประกอบด้วย อัตราการเกิดใหม่ของกรรมกรรม ขนาดของบริษัท ลักษณะการดำเนินงาน และการสนับสนุนของสถาบันการเงิน พบว่า มีเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์เป็นลบ ขณะที่ประเภทกรรมกรรมประกันชีวิตมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก ปัจจัยทั้งหมดมีเครื่องหมายตรงกับสมมติฐาน ยกเว้น อัตราการขาดอายุของกรรมกรรม ที่มีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์ไม่ตรงกับสมมติฐาน โดยมีค่าเป็นลบ ทั้งนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นเพราะมาตรฐานของระบบการจัดการเก็บข้อมูล และความไม่ชัดเจนในการแบ่งแยกระหว่างกรรมกรรมที่ขาดอายุว่าเป็นกรรมกรรมใหม่หรือกรรมกรรมที่ทำมานานแล้ว สำหรับการศึกษาการประหยัดต่อขนาด พบว่าธุรกิจที่ทำการศึกผาทั้ง 3 ลักษณะมีการดำเนินงานที่อยู่ในช่วงการประหยัดจากขนาด (Increasing Returns to Scale) ทุกกรณี โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของรายรับเฉลี่ยประกันรวม ที่มีความสัมพันธ์ตรงข้ามกับต้นทุนเฉลี่ย แสดงถึงเมื่อรายรับเฉลี่ยประกันเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ต้นทุนเฉลี่ยลดลง การดำเนินงานนโยบายการเปิดเสรีประกันภัยของรัฐบาลเป็นแนวทางที่ถูกต้อง เพราะการแข่งขันของธุรกิจจะส่งผลให้ผู้บริโภคมีโอกาสเลือกมากขึ้น

เกษม คุ่มพรสิน. (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพของบริษัทประกันวินาศภัยไทยในสหสวรรชใหม่ได้ใช้เครื่องมืออัตราส่วนและผลต่างของอัตราส่วนรวม 21 ชนิด ในการวิเคราะห์: การเปลี่ยนแปลงสภาพ แวดล้อมทางธุรกิจและวิสัยทัศน์ซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์ 8 ด้านสำคัญคือ การวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity) การวิเคราะห์สภาพเสี่ยงหรือโครงสร้างทางการเงิน (Leverage) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไร (Profitability) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (General Management) การวิเคราะห์เสถียรภาพในการขยายงาน (Stability) การวิเคราะห์ความเจริญเติบโตของธุรกิจ (Growth) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบุคลากร(Personnel Efficiency) และการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการความเสี่ยงภัย (Risk Management) โดยใช้ข้อมูลระหว่างปี 2535-2540

ผลการศึกษา พบว่า มีบริษัทได้ลำดับขั้นดีที่สุด(A+) ในแต่ละปีประมาณ 9-12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15-20 ซึ่งมีบริษัทที่ประกันภัยเพียงบริษัทเดียวเท่านั้นที่ได้ระดับดีที่สุดตลอดช่วงที่ทำการศึกผา โดยที่เหลือจะมีการปรับลดระดับลงมาบ้างในบางปี ซึ่งอาจเนื่องจากประสิทธิผลของพนักงานลดลงหรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในบริษัทแล้วแต่กรณี สำหรับบริษัทที่ได้รับอนุญาตใหม่ในปี 2540 ได้ลำดับขั้นที่ค่อนข้างดี แต่ก็เป็นการเร็วเกินไปที่จะสรุป เพราะใช้ข้อมูลการดำเนินงานเพียงปีแรกปีเดียว แต่ผู้ศึกษาก็เสนอว่าการพัฒนาศักยภาพของบริษัทใหม่จะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการแข่งขันภายในธุรกิจได้ และเมื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของบุคลากร บริษัทส่วนใหญ่ทำคะแนนได้คละกันเมื่อใช้อัตราส่วนที่ต่างกัน โดยทั่วไปบริษัทที่มีฐานสินทรัพย์ใหญ่จะมีความได้เปรียบเมื่อใช้สินทรัพย์วัดประสิทธิภาพของพนักงาน แต่ทั้งนี้พบว่ามีเพียง 3 บริษัท คือ กรุงเทพประกันภัย

อเมริกันอินเตอร์เนชชั่นแนลแอสซิวเร้นส์ และ มิตรชุกรมาเร็นแอนด์ไฟโรอินชัวรันส์ ที่ได้คะแนนเหนือมาตรฐานตลอดหลายปีติดต่อกัน (2536-2540) นอกจากนั้นยังได้นำผลการจัดลำดับดังกล่าวมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานทางสถิติ พบว่าบริษัทประกันวินาศภัยที่อยู่ในลำดับชั้นต่างกัน มีขนาดสินทรัพย์ เบี้ยประกันภัยรับเบื้องต้น เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ และรายได้จากการลงทุนโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่มีเงินกองทุนโดยเฉลี่ยและกำไรสุทธิโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารองค์กรธุรกิจประกันภัยมุ่งความสนใจในการพัฒนาขนาดเงินกองทุนและกำไรสุทธิของบริษัทเป็นปัจจัยสำคัญ

ไพโรจน์ ทวีสุข.(2546) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพทางเทคนิคของการประปาส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณฟังก์ชันขอบเขตการผลิต (Frontier Production Function) ของการประปาส่วนภูมิภาค ตลอดจนการวิเคราะห์และตรวจสอบระดับของควมมีประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคของการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งควมมีประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Efficiency) สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของการประปาส่วนภูมิภาคที่จะบรรลุถึงระดับผลผลิตมากที่สุด โดยใช้วิธีการศึกษาแบบ Stochastic Frontier และกำหนดให้ฟังก์ชันการผลิตเป็นแบบ Translog

ผลการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยของการประปาทั้ง 10 เขต มีค่าโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.92468 โดยสำนักงานประปาที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคือสำนักงานประปาเขต 1 เท่ากับ 0.99600 และสำนักงานประปาเขต 8 มีประสิทธิภาพต่ำสุด เท่ากับ 0.84972 โดยพบว่าปัจจัยทุนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด ในการผลิต และปัจจัยที่อธิบายประสิทธิภาพทางเทคนิค คือ ขนาดของสำนักงานประปาและความหนาแน่นของพื้นที่ให้บริการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิภาพทางเทคนิค ในขณะที่กำลังการผลิตส่วนเกินมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพทางเทคนิค นอกจากนี้ยังพบว่า การผลิตของการประปาส่วนภูมิภาคมีลักษณะผลได้ต่อขนาดลดลง

สิรินาถ กุศลกุลไพบูลย์. (2547) ศึกษาประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันวินาศภัยและปัจจัยที่มีผลต่อควมไม่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางเทคนิคของธุรกิจประกันวินาศภัย โดยใช้วิธีการวัดประสิทธิภาพแบบ Stochastic Production Frontier และใช้แบบจำลอง Inefficiency Effects ของ Battese and Coelli (1995) ในการอธิบายไม่มีประสิทธิภาพ

การประมาณค่าฟังก์ชันการผลิต translog ของธุรกิจประกันวินาศภัยพบว่า ปัจจัยแรงงาน ค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่อผลผลิตของบริษัท โดยค่าเฉลี่ยควมยืดหยุ่นหน่วยสุดท้ายของผลผลิตเมื่อเทียบกับปัจจัยแรงงาน ค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 0.119, 0.213 และ 0.512 ตามลำดับ แสดงว่ามีความยืดหยุ่นต่ำ (Inelastic) ส่วนค่าเฉลี่ยผลได้ต่อขนาดมีค่าเท่ากับ 0.844 แสดงว่ามีลักษณะผลได้ต่อขนาดลดลง (Decreasing Return to Scale) สำหรับตัวแปรที่ใช้อธิบายควมไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคนั้น ตัวแปรขนาดของบริษัทไม่มีนัยสำคัญ

จึงไม่อาจสรุปได้ว่าผลของขนาดจะส่งผลต่อประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันวินาศภัย ในขณะที่ตัวแปรสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติและตัวแปรจำนวนปีที่ก่อตั้งบริษัทนั้น มีผลต่อประสิทธิภาพเทคนิคในทิศทางเดียวกันและมีนัย สำคัญ หลังจากหาคำถามว่าประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Efficiency Score) ของแต่ละบริษัทแล้วพบว่า บริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด 3 อันดับแรก คือ บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) และบริษัทศรีอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ในขณะที่บริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำสุด 3 อันดับคือ บริษัทคูเนียประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทซันบีประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทพัชรประกันภัย จำกัด และเมื่อนำค่าประสิทธิภาพทางเทคนิคมาทดสอบทางสถิติก็พบว่า แม้รัฐบาลจะอนุญาตให้มีการจัดตั้งบริษัทประกันวินาศภัยเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2540 ก็ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาคธุรกิจประกันวินาศภัย

ทวิวัฒน์ ชื่นบานเย็น. (2548) ศึกษาเรื่อง ผลการดำเนินงานของธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยก่อนและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างของธุรกิจประกันวินาศภัย โดยศึกษาถึงการกระจุกตัวของเบี้ยประกันรับสุทธิและศึกษาถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจประกันวินาศภัย โดยวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน 6 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการขยายงานการรับประกันภัย ความสามารถในการชำระหนี้สิน สภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ความสามารถในการชำระหนี้สินที่มีต่อผู้เอาประกันภัย และความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลสถิติภูมิรายปีของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย ทำการเปรียบเทียบช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ระหว่าง พ.ศ. 2535 – 2540 และช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจระหว่าง พ.ศ. 2540 – 2546 ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ คือ มีบริษัทประกันวินาศภัยเพิ่มขึ้น จำนวน 13 บริษัท การกระจุกตัวของเบี้ยประกันภัย บริษัทประกันวินาศภัยช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีอัตราที่ลดลงกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ส่วนผลการดำเนินงานของธุรกิจประกันวินาศภัย พบว่า ความสามารถในการขยายงานการรับประกันภัยช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีการขยายการรับประกันภัยมากกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ความสามารถในการชำระหนี้สิน ความสามารถชำระหนี้สินที่มีต่อผู้เอาประกันภัย และสภาพคล่องทางการเงินช่วงก่อนและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจธุรกิจประกันมีความสามารถในการชำระหนี้สินที่มีต่อผู้เอาประกันได้ดี ซึ่งทำให้ผู้เอาประกันมีความมั่นใจในด้านการเงินของธุรกิจประกันวินาศภัยที่มีต่อหนี้สินได้ความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ที่ดีกว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เนื่องจากผลตอบแทนการลงทุนที่มากกว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ และความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีผลตอบแทนจากการดำเนินการรับประกันภัยที่มากกว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจจะมีเบี้ย

ประกันภัยที่มากกว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจจะมีเบี้ยประกันภัยที่เพิ่มขึ้นแต่เพิ่มในอัตราที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับกำไรจากการรับประกันภัยของธุรกิจ

ปวีณา เขียวการนา.(2549) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยการศึกษาผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินครั้งรุนแรงที่สุดในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 – 2547 เพื่อให้ทราบถึงความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของแต่ละธนาคาร โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ (ratios analysis) มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ แล้วทำการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มผลการดำเนินงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ และกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษา พบว่า เมื่อแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ ด้านความเจริญเติบโตของธนาคารพาณิชย์ไทย พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ เงินฝาก และเงินให้สินเชื่อ พบว่าธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย และธนาคารกสิกรไทย เป็นกลุ่มธนาคารที่มีอัตราการขยายตัวด้านปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินทรัพย์ และปริมาณสินเชื่อสูงที่สุด เนื่องจากทั้ง 3 ธนาคาร เป็นธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ของประเทศ มีจำนวนสาขากระจายอยู่ทั่วประเทศ มีความมั่นคง และได้รับความเชื่อถือจากลูกค้า จึงทำให้สามารถระดมเงินฝากได้เป็นจำนวนมาก และสามารถระดมเงินลงทุนที่มีต้นทุนต่ำกว่าในปริมาณที่มากกว่า อีกทั้งสามารถขยายสินเชื่อได้มากด้วย และจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินต่างๆของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า อัตราส่วนความพอเพียงของเงินทุน อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนวัดความเสี่ยง อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง ความสามารถในการหารายได้ที่มีใช้ดอกเบียต่อรายได้รวม และความสามารถในการหารายได้ในการดำเนินการอย่างประหยัด โดยวัดค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบียจ่ายต่อรายได้สุทธิเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย

ส่วนวิธีการการวิเคราะห์จำแนกประเภท (discriminant analysis) จากการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่สามารถแบ่งกลุ่มผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย ออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ และกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานที่ไม่มีประสิทธิภาพมี 3 ตัวแปร คือ เงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวม สินเชื่อสุทธิต่อทุน และกำไรจากการบริหารเงินตราต่างประเทศต่อกำไรสุทธิ ที่มีบทบาทต่อผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 – 2547

ปรัชญา นกฟิ่ง.(2550) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตอ้อย ในจังหวัดสุโขทัย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หาเส้นพรมแดนการผลิตแบบเชิงเส้นสุ่ม ด้วยวิธี Stochastic Production Frontier ผ่านสมการการผลิตแบบ Translog และประมาณพารามิเตอร์โดยวิธี Maximum Likelihood Estimation (MLE) โดยใช้โปรแกรม Frontier 4.1 ในวิเคราะห์

พบว่าการผลิตอ้อยมี Frontier อยู่จริง ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตอ้อยของเกษตรกร ดังนี้ ระดับประสิทธิภาพเฉลี่ยอยู่ในระดับร้อยละ 0.86 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตอ้อยกระจุกตัวอยู่ในช่วงที่สูง เกษตรกรครึ่งหนึ่ง (64.78% ของจำนวนตัวอย่าง) มีระดับประสิทธิภาพ อยู่ในระดับสูงกว่า 0.80 แต่ก็ยังมีเกษตรกรที่มีระดับประสิทธิภาพการผลิตที่ต่ำสุดที่ระดับ 0.10 ถึงแม้จะเป็นเกษตรกรเพียง 9.51 เท่านั้น แสดงว่าถึง เกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่จะมีระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตอ้อยค่อนข้างสูง แต่ยังมีเกษตรกรบางฟาร์มยังคงมีระดับประสิทธิภาพการผลิตทางเทคนิคที่ยังต่ำอยู่ ดังนั้นเกษตรกรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยวางแผนการใช้ปัจจัยการผลิตต่างๆให้เหมาะสมกับขนาดฟาร์ม ทั้งนี้สามารถนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น ในการพิจารณาการปรับเปลี่ยนการใช้ปัจจัยการผลิตให้เหมาะสมของแต่ละฟาร์ม

วไลพร ประชาฉาย. (2550) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยการรวบรวมข้อมูลทางการเงินระหว่างปี 2534-2548 โดยการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้การวิเคราะห์งบดุลย่อยส่วนและอัตราส่วนทางการเงิน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยค่าสถิติ t เพื่ออธิบายผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การเพิ่มขึ้นของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และหลักทรัพย์รัฐบาลละรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การลดลงของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมและเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม ส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม ส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การลดลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

อาณัติ กิริติธีระพงศ์. (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัท ไทยพาณิชย์ นีวอร์คไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) โดยการศึกษาใช้การรวบรวมข้อมูลที่เปิดเผยได้และข้อมูลทางการเงินระหว่าง พ.ศ. 2544–2549 ของบริษัทไทยพาณิชย์ นีวอร์คไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา (descriptive analysis) ประกอบด้วยการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์และการกำหนดกลยุทธ์ระดับองค์กร โดย Five-forces Model และ SWOT Analysis ส่วนที่สองการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) โดยทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและความสามารถในการบริหารงานในอดีตถึงปัจจุบัน

ผลการศึกษาพบว่า บริษัทไทยพาณิชย์ นีวอร์คไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีจุดแข็งและมีโอกาสทางธุรกิจในระดับสูง การวิเคราะห์สภาพคล่อง อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการใช้สินทรัพย์ อัตราส่วนความสามารถในการก่อหนี้ และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร มีทิศทางปรับตัวของการดำเนินงานที่ดีขึ้น รวมทั้งมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง โดยใช้กลยุทธ์ในการขยายตัวด้วยการพัฒนารูปแบบประกันชีวิตใหม่ ให้เหมาะสมกับลูกค้าแต่ละกลุ่ม

ชัยนันท์ ใจวังเย็น. (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต มีวัตถุประสงค์หลักสำคัญ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาโครงสร้างธุรกิจประกันชีวิต และศึกษาความมีประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Efficiency) ของบริษัทประกันชีวิต ภายใต้แนวคิดเส้นพรมแดนเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Frontier Method) กำหนดฟังก์ชันการผลิตอยู่ในรูปของลอการิทึมอดิสัย (Translog Production Function)

ผลการศึกษา พบว่า บริษัทประกันชีวิตจำนวน 24 บริษัท ที่จดทะเบียนกับกรมการประกันภัยที่ดำเนินการระหว่างปี 2542 ถึงปี 2547 พบว่า โครงสร้างของธุรกิจประกันชีวิตมีการจำหน่ายประกันชีวิต 3 ประเภท คือ ประกันชีวิตประเภทสามัญ (Ordinary Life Insurance) การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม (Industrial Life Insurance) และประกันชีวิตประเภทกลุ่ม (Group Life Insurance) ในปี 2547 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดมีเบี้ยประกันรับสุทธิประมาณ 147,198.85 ล้านบาท มีต้นทุนการผลิต (ค่าจ้างและค่าบำเหน็จค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยอื่น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ) ประมาณ 43,123 ล้านบาท โดยบริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคดีที่สุด 3 ลำดับแรก คือ บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลเอสชาวันส์ จำกัด มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 96.36 รองลงมา คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 94.28 และบริษัท อยูธยา อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 90.70 ส่วนบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำที่สุด คือ บริษัท ไอเอ็นจีประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพทางเทคนิค ร้อยละ 64.36 สอดคล้องกับผลการศึกษาอัตราส่วนทางการเงิน (Financial

Ratio) พบว่า บริษัทประกันชีวิตที่ให้ผลตอบแทนดีที่สุด คือ บริษัท อเมริกันอินเตอร์ เนชั่นแนลแอสซัวรันส์ จำกัด รองลงมา คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ส่วนบริษัทประกันชีวิตที่ให้ผลตอบแทนต่ำที่สุด คือ บริษัท แอ็ดวานซ์ไลฟ์ แอสซัวรันส์ จำกัด

ตาราง 4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อเรื่อง	ผู้วิจัย	วิธีการวิจัย	ผล/ความแตกต่างของงานวิจัย
การวิเคราะห์โครงสร้างและประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย	ประสาธ นามสมวงศ์	ใช้อัตราส่วนทางการเงินและแบบจำลองของ เฮาส์ ดันและไซมอน ข้อมูลที่ใช้เป็นลักษณะ Pooling Data ระหว่างข้อมูลภาคตัดขวางและอนุกรมเวลา	พบว่าต้นทุนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ตรงข้ามกับรายรับเบี้ยประกันรวม ปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อดัชนีทุนเฉลี่ย ประกอบด้วย อัตราการเกิดใหม่ของกรมธรรม์ ขนาดของบริษัท ลักษณะการดำเนินงาน และการสนับสนุนของสถาบันการเงิน พบว่า มีเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์เป็นลบ ขณะที่ประเภทกรมธรรม์ประกันชีวิตมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก ปัจจัยทั้งหมดมีเครื่องหมายตรงกับสมมติฐาน ยกเว้น อัตราการขาดอายุของกรมธรรม์ ที่มีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์ไม่ตรงกับสมมติฐาน โดยมีค่าเป็นลบ
การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของ บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด	วไลพร ประชาฉาย	การวิเคราะห์หั่งบดุล ย่อส่วนและอัตราส่วนทางการเงิน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มด้วยค่าสถิติ t	พบว่า การเพิ่มขึ้นของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การลดลงของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมและเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม ส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของเงินสำรองประกันภัย ต่อหนี้สินรวม และเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม ส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การลดลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ผู้วิจัย	วิธีการวิจัย	ผล/ความแตกต่างของงานวิจัย
การศึกษาศักยภาพของบริษัทประกันวินาศภัยไทยในสหัสวรรษใหม่	เกษม คุ่มพรสิน	ใช้เครื่องมืออัตราส่วนทางการเงินและผลต่างของอัตราส่วนรวม 21 ชนิดในการวิเคราะห์	พบว่าบริษัทได้ลำดับขั้นดีที่สุด(A+) ในแต่ละปีประมาณ 9-12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15-20 ซึ่งมีบริษัทประกันภัยเพียงบริษัทเดียวเท่านั้นที่ได้ระดับดีที่สุดในช่วงที่ทำการศึกษ โดยที่เหลืจะมีการปรับลดระดับลงมาบ้างในบางปี ซึ่งอาจเนื่องจากประสิทธิผลของพนักงานลดลงหรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง แต่ทั้งนี้พบว่ามีเพียง 3 บริษัท คือ กรุงเทพประกันภัย อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ และ มิตรชุกรมาวีนเอนด์ไฟรอินชัวรันส์ ที่ได้คะแนนเหนือมาตรฐานตลอดหลายปีติดต่อกัน (2536-2540) นอกจากนั้นยังได้นำผลการจัดลำดับดังกล่าวมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานทางสถิติ พบว่าบริษัทประกันวินาศภัยที่อยู่ในลำดับขั้นต่างกัน มีขนาดสินทรัพย์ เบี้ยประกันภัยรับเบื้องต้น เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ และรายได้จากการลงทุนโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่มีเงินกองทุนโดยเฉลี่ยและกำไรสุทธิโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน
การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต	ชัยนันท์ ใจวงเย็น	ใช้เส้นพรมแดนเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Frontier Method) กำหนดฟังก์ชันการผลิตอยู่ในรูปของลอการิทึมอดิศัยและอัตราส่วนทางการเงิน	พบว่าในปี 2547 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดมีเบี้ยประกันรับสุทธิประมาณ 147,198.85 ล้านบาท มีต้นทุนการผลิต (ค่าจ้างและค่าบำเหน็จค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยอื่น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ) ประมาณ 43,123 ล้านบาท โดยบริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคดีที่สุด 3 ลำดับแรก คือ บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด รองลงมา คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และบริษัท ออยุธยา อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ส่วนบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำที่สุด คือ บริษัท ไอเอ็นจีประกันชีวิต จำกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio)

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ผู้วิจัย	วิธีการวิจัย	ผล/ความแตกต่างของงานวิจัย
การวิเคราะห์ ประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของ ธนาคารพาณิชย์ไทย	ปวีณา เอียการนา	โดยใช้อัตราส่วนทาง การเงินต่างๆ (ratios analysis) มาใช้เป็น เครื่องมือในการวิเคราะห์	พบว่า เมื่อแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ ด้านความเจริญเติบโตของธนาคารพาณิชย์ไทย พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ เงินฝาก และเงินให้สินเชื่อ พบว่า ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย และธนาคารกสิกรไทย เป็นกลุ่มธนาคารที่มีอัตราการขยายตัวด้านปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินทรัพย์ และปริมาณสินเชื่อสูงที่สุด และจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินต่างๆของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า อัตราส่วนความพอเพียงของเงินทุน อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนวัดความเสี่ยง อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง ความสามารถในการหารายได้ที่มีใช้ ดอกเบี้ยต่อรายได้รวม และความสามารถในการหารายได้ในการดำเนินการอย่างประหยัด โดยวัดค่าใช้จ่ายที่มีใช้ต่อดอกเบี้ยจ่ายต่อรายได้สุทธิเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย
การวิเคราะห์ ประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของ บริษัท ไทยพาณิชย์ นิวยอร์กไลฟ์ประกัน ชีวิต จำกัด (มหาชน)	อาณัติ กิริติธีระพงศ์	การวิเคราะห์ในเชิง พรรณนา,การวิเคราะห์ เชิงกลยุทธ์และการ กำหนดกลยุทธ์ระดับ องค์กร และวิเคราะห์เชิง ปริมาณ โดยทำการ วิเคราะห์อัตราส่วนทาง การเงิน	พบว่า บริษัทไทยพาณิชย์ นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)มีจุดแข็งและมีโอกาสทางธุรกิจในระดับสูง การวิเคราะห์สภาพคล่อง อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการใช้สินทรัพย์ อัตราส่วนความสามารถในการก่อหนี้ และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร มีทิศทางปรับตัวของการดำเนินงานที่ดีขึ้น รวมทั้งมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง โดยใช้กลยุทธ์ในการขยายตัวด้วยการพัฒนารูปแบบประกันชีวิตใหม่ ให้เหมาะสมกับลูกค้าแต่ละกลุ่ม

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ผู้วิจัย	วิธีการวิจัย	ผล/ความแตกต่างของงานวิจัย
ผลการดำเนินงาน ของธุรกิจประกัน วินาศภัยในประเทศไทย ไต่ก่อนและหลัง เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ	ทวีวัฒน์ ชื่นบานเย็น	โดยวิเคราะห์อัตราส่วน ทางการเงิน	พบว่า โครงสร้างธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ คือ มีบริษัทประกันวินาศ ภัยเพิ่มขึ้น การกระจุกตัวของเบี้ยประกันภัย บริษัทประกันวินาศภัยช่วงหลังเกิดวิกฤต เศรษฐกิจมีอัตราที่ลดลงกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ส่วนผลกาดำเนินงานของธุรกิจ ประกันวินาศภัย พบว่า ความสามารถในการขยายงานการรับประกันภัยช่วงหลังเกิดวิกฤต เศรษฐกิจมีการขยายการรับประกันภัยมากกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจความ สามารถใน การชำระหนี้สิน ความสามารถชำระหนี้สินที่มีต่อผู้เอาประกันภัย และสภาพคล่องทางการเงิน ช่วงก่อนและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจธุรกิจประกันมีความสามารถในการชำระหนี้สินที่มีต่อผู้ เอาประกันภัยได้ดี ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ที่ดีกว่า ช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เนื่องจากผลตอบแทนการลงทุนที่มากกว่าช่วงหลังเกิดวิกฤต เศรษฐกิจ และความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมี ผลตอบแทนจากการดำเนินงานการรับประกันภัยที่มากกว่าช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ
ประสิทธิภาพทาง เทคนิคของบริษัท ประกันวินาศภัยและ ปัจจัยที่มีผลต่อความ ไม่มีประสิทธิภาพ	สิรินาถ กู้สกุลไพบุลย์	โดยใช้ Stochastic Production Frontier และใช้แบบจำลอง Inefficiency Effects ใน การอธิบายไม่มีประสิทธิ ภาพจากการประมาณค่า	พบว่า ปัจจัยแรงงาน ค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่อผลผลิตของบริษัท โดยค่าเฉลี่ยความยืดหยุ่นหน่วยสุดท้ายของผลผลิตเมื่อเทียบกับปัจจัยแรงงาน ค่าจ้างหรือค่า บำเหน็จ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 0.119, 0.213 และ 0.512 ตามลำดับ แสดงว่ามี ความยืดหยุ่นต่ำ (Inelastic) ส่วนค่าเฉลี่ยผลได้ต่อขนาดมีค่าเท่ากับ 0.844 แสดงว่ามี ลักษณะผลได้ต่อขนาดลดลง (Decreasing Return to Scale) สำหรับตัวแปรที่ใช้อธิบาย ความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคนั้น ตัวแปรขนาดของบริษัทไม่มีนัยสำคัญจึงไม่อาจสรุปได้

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ผู้วิจัย	วิธีการวิจัย	ผล/ความแตกต่างของงานวิจัย
ประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันวินาศภัยและปัจจัยที่มีผลต่อความไม่มีประสิทธิภาพ (ต่อ)	สิรินาถ กู้สกุลไพบูลย์	โดยใช้ Stochastic Production Frontier และใช้แบบจำลอง Inefficiency Effects ในการอธิบายไม่มีประสิทธิภาพจากการประมาณค่าฟังก์ชันการผลิต translog	ว่าผลของขนาดจะส่งผลดีต่อประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันวินาศภัย ในขณะที่ตัวแปรสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติและตัวแปรจำนวนปีที่ก่อตั้งบริษัทนั้น มีผลต่อประสิทธิภาพเทคนิคในทิศทางเดียวกันและมีนัย สำคัญ หลังจากหาคำนวณค่าประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Efficiency Score) ของแต่ละบริษัทแล้วพบว่า บริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด 3 อันดับแรก คือ บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) และบริษัทศรีอยุธยา ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ในขณะที่บริษัทที่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำสุด 3 อันดับคือ บริษัทคุณิเยะประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหีบปังประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทพัชรประกันภัย จำกัด
ประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตอ้อยในจังหวัดสุโขทัย	ปรัชญา นกพึ้ง	โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หาเส้นพรมแดนการผลิตแบบเชิงเส้นสุ่ม ด้วยวิธี Stochastic Production Frontier ผ่านสมการการผลิตแบบ Translog และประมาณพารามิเตอร์โดยวิธี Maximum Likelihood Estimation	การใช้ปัจจัยการผลิต ปริมาณการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน N, ปริมาณการใช้ปุ๋ยฟอสฟอรัส P และปริมาณท่อนพันธุ์ที่ใช้ในการปลูก เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.50 ,16.36 และ 15.19 ส่วนปัจจัยการผลิตทางด้านอื่นๆไม่มีระดับนัยสำคัญเพียงพอในการอธิบายปริมาณผลผลิตอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % ขึ้นไป ดังนั้นการใช้ปัจจัยการผลิตอื่นๆของเกษตรกรจึงมีลักษณะใกล้เคียงกัน การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตของเกษตรกรที่ปลูกอ้อย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความไม่มีประสิทธิภาพทางด้านบวกของเกษตรกรขึ้นอยู่กับ เพศ ระดับการศึกษา ระดับคะแนนของเครื่องทุ่นแรงในฟาร์ม และประสบการณ์ในการทำอ้อยของเกษตรกร ทางด้านลบขึ้นอยู่กับ ข้อจำกัดด้านเงินทุน ข้อจำกัดด้านแรงงาน และ ปริมาณพื้นที่เพาะปลูก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งได้เก็บรวบรวมมาจากข้อมูลสถิติรายปีของบริษัทประกันชีวิตทั้งสิ้น 24 บริษัท ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549 – ปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการเก็บรวมโดยกรมการประกันภัย (คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการประกันชีวิตจากบริษัทประกันชีวิตต่างๆ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบบันทึกตารางข้อมูลต่างๆ โดยจัดแบ่งข้อมูลเป็นรายปี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สร้างตารางข้อมูลให้ครอบคลุมกับตัวแปรที่ต้องการศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย
3. รวบรวมข้อมูลตัวแปรต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) แบบอนุกรมเวลา โดยการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูลสื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากหน่วยงานราชการและเอกชนต่างๆ ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลสถิติรายปีของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยทั้งสิ้น 24 บริษัท ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2549 – ปี พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการเก็บรวมโดยกรมการประกันภัย (คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย) ผ่านเว็บไซต์ www.oic.co.th
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับการวิเคราะห์และแบบจำลองที่นำมาใช้ในงานวิจัยจากหนังสือวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ จากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัยต่างๆ ผ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั้งสองข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่หนึ่ง ที่ต้องการศึกษาผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย โดยอาศัยข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่งจำนวน 24 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปี พ.ศ. 2554 แล้วใช้การวิเคราะห์เชิงบรรยายร่วมกับสถิติพรรณนาในการอธิบายผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

การอธิบายผลการดำเนินงานพิจารณาจาก อัตราส่วนทางการเงินเพื่อร่วมอธิบายผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย โดยอัตราส่วนทางการเงิน(Financial Ratio) ที่ใช้ในการศึกษาสามารถจำแนกการวิเคราะห์ 2 ลักษณะคือ

1. การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) โดยวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Income Margin) อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return On Assets : ROA) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{array}{l} \text{อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (\%)} \\ \text{(Operating Income Margin)} \end{array} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{ต้นทุน}} \times 100$$

$$\begin{array}{l} \text{อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ (\%)} \\ \text{(Net Profit Margin)} \end{array} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้รวม}} \times 100$$

$$\begin{array}{l} \text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (\%)} \\ \text{(Return On Assets : ROA)} \end{array} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

2. การวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนและภาระหนี้สิน (Leverage Ratio) โดยวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สิน (Debt Ratio) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{array}{l} \text{อัตราส่วนหนี้สิน (เท่า)} \\ \text{(Debt Ratio)} \end{array} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

3. การวิเคราะห์ผลตอบแทนของเงินทุนในการดำเนินกิจกรรม โดยวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{array}{l} \text{อัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (\%)} \\ \text{(Return On Equity : ROE)} \end{array} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

2. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่สอง ที่ต้องการศึกษาประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สมการการผลิต โดยการกำหนดตัวแปรสำหรับชีวิตผลผลิต เป็นตัวแปรตาม 1 ตัว และตัวแปรสำหรับชีวิต ปัจจัยการผลิต 4 ตัวแปร ในการหาค่าประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตไทย ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จในการคำนวณ โดยใช้โปรแกรม Frontier 4.1 คำนวณหาค่า ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์ใช้แบบจำลอง Stochastic Production Frontier

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะใช้หาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ซึ่งฟังก์ชันการผลิตของธุรกิจประกันชีวิตจะอยู่ในรูปแบบ Translog ดังนี้ (ชัยนันท์ ใจวงษ์เย็น. 2551)

$$\begin{aligned} \ln y_{it} = & \beta_0 + \beta_1 \ln x_{1it} + \beta_2 \ln x_{2it} + \beta_3 \ln x_{3it} + \beta_4 \ln x_{4it} + \frac{1}{2} \beta_5 (\ln x_{1it})^2 \\ & + \frac{1}{2} \beta_6 (\ln x_{2it})^2 + \frac{1}{2} \beta_7 (\ln x_{3it})^2 + \frac{1}{2} \beta_8 (\ln x_{4it})^2 + \beta_9 \ln x_{1it} \ln x_{2it} \\ & + \beta_{10} \ln x_{1it} \ln x_{3it} + \beta_{11} \ln x_{1it} \ln x_{4it} + \beta_{12} \ln x_{2it} \ln x_{3it} \\ & + \beta_{13} \ln x_{2it} \ln x_{4it} + \beta_{14} \ln x_{3it} \ln x_{4it} + v_i + u_i \\ & i = 1, 2, 3, \dots, n \\ & t = 1, 2, 3, \dots, n \end{aligned}$$

โดยที่ Y_{it} คือ เบี้ยประกันรับสุทธิบวกกับรายได้ของการลงทุนอื่นๆ (พันบาท)

X_{1it} คือ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ (พันบาท)

X_{2it} คือ ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ (พันบาท)

X_{3it} คือ จำนวนพนักงาน (คน)

X_{4it} คือ มูลค่าสินทรัพย์ (พันบาท)

t คือ ตัวแปรโน้มเวลา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย จำนวน 24 บริษัท โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินในการวิเคราะห์

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาศึกษาการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยจำนวน 24 บริษัท โดยแสดงให้เห็นถึงระดับความมีประสิทธิภาพของแต่ละบริษัทและภาพรวมของทั้งระบบในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2554

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) ได้นำดัชนีราคาเป็นตัวปรับเพื่อให้มูลค่าของรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรและสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตสามารถเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้ดัชนีราคาปี 2549 เป็นดัชนีราคาพื้นฐาน

4.1.1 การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)

การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Income Margin) ตลอดช่วงปี พ.ศ. 2549 ถึง ปี พ.ศ. 2554 ที่ทำการศึกษา พบว่า บริษัทที่มีอัตรากำไรจากการดำเนินงาน เฉลี่ยสูงที่สุด คือ บริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด รองลงมา บริษัทธนชาติประกันชีวิต จำกัด และบริษัทไทยพาณิชย์วินยอร์คไลฟ์ จำกัด มีอัตรากำไรจากการดำเนินงาน เฉลี่ยร้อยละ 19.04, 14.22 และ 12.80 ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่มีอัตรากำไรจากการดำเนินงาน เฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บริษัท แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มีอัตรากำไรจากการดำเนินงาน เฉลี่ยร้อยละ -32.99 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงอัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Income Margin) ของบริษัทประกันชีวิต
ไทยใน ปี พ.ศ. 2549 – 2554

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
AIA	18.62	15.03	15.71	15.72	15.26	14.87	19.04
TLA	14.51	7.33	13.26	2.34	17.35	16.30	14.22
SCBLife	6.40	9.58	11.21	12.30	12.49	12.01	12.80
MTL	11.95	8.64	11.62	10.54	10.25	10.90	12.78
BLA	8.14	7.66	9.37	7.23	12.50	14.79	11.94
KTAL	2.22	5.68	9.96	11.61	11.04	10.48	10.20
TLI	6.08	6.49	7.92	10.07	8.40	9.97	9.78
AZAY	5.22	5.39	-0.39	6.90	4.83	4.10	5.21
TCLife	2.80	-0.70	5.08	3.83	3.78	2.83	3.52
SEIC	4.19	-2.53	5.36	6.54	-21.72	8.49	0.06
BUILife	-65.51	47.63	4.22	-9.08	-8.26	35.47	0.89
OLIC	7.42	-27.45	4.52	5.06	1.95	1.43	-1.41
SCILife	-8.13	1.10	-3.01	1.78	3.60	-2.86	-1.50
INGLife	-13.98	-13.78	-5.37	0.47	3.65	6.10	-4.58
SSLI	2.21	2.38	3.65	-6.70	-10.09	-15.40	-4.79
GT	-31.36	-8.45	1.91	1.43	0.24	7.71	-5.70
PLT	-27.70	-10.05	-4.18	1.59	-1.22	2.02	-7.91
ACE	-14.97	-6.23	-3.55	-1.33	-7.80	-6.05	-7.99
TMLTH	-26.10	-8.05	-1.36	1.62	-8.65	-7.77	-10.06
ALife	-48.97	-20.56	-8.25	-3.14	-10.88	-8.65	-20.09
FLA	-13.66	-11.41	-8.42	-11.97	-10.59	-73.09	-25.83
DLA	-12.00	-37.24	-17.11	-20.32	-18.32	-31.73	-27.34
SAHA	-29.39	-45.18	-47.70	0.39	-7.69	-5.04	-26.92
MIT	-18.46	-26.70	-35.65	-34.50	-18.48	-31.16	-32.99

ที่มา: จากการคำนวณ

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ตลอดช่วงปี พ.ศ.2549 ถึง ปี พ.ศ. 2554 ที่ทำการศึกษา พบว่า บริษัทที่มีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิเฉลี่ยสูงที่สุด คือ บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด (มหาชน) รองลงมา บริษัท บางกอกสหประกันชีวิต จำกัด และ บริษัท ไทยพาณิชย์วินยอร์คไลฟ์ จำกัด (มหาชน) มีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิเฉลี่ยร้อยละ 8.79, 8.29 และ 6.87 ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่มีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บริษัท สหประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด มีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิเฉลี่ยร้อยละ -24.11 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ของบริษัทประกันชีวิตไทยใน
ปี พ.ศ. 2549 – 2554

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
AIA	11.49	9.49	5.50	2.96	8.26	15.04	10.55
BUILife	19.15	16.47	3.13	-5.66	-0.56	17.19	9.94
MTL	7.08	6.96	6.56	7.16	6.49	6.97	8.25
SCBLife	4.47	6.03	7.21	7.37	7.80	7.47	8.07
TLA	6.62	5.09	6.82	0.99	10.69	10.02	8.04
BLA	5.36	5.39	4.37	5.29	9.49	9.53	7.89
KTAL	2.11	5.91	7.12	7.20	8.10	7.36	7.56
TLI	3.79	4.56	2.01	6.98	5.68	6.35	5.87
SCILife	-8.56	-0.35	16.07	4.52	4.59	10.45	5.35
OLIC	5.22	1.51	1.58	3.54	2.75	2.69	3.46
AZAY	4.35	6.46	0.17	-0.01	3.23	2.05	3.25
TCLife	2.70	-0.67	4.30	2.21	1.97	1.88	2.48
SEIC	4.24	6.37	-27.27	17.43	-13.23	10.20	-0.45
INGLife	-13.15	-12.06	-4.39	-0.54	3.12	5.25	-4.35
SSLI	1.79	5.40	-2.00	-4.41	-9.60	-14.57	-4.68
GT	-29.16	-8.03	1.98	1.40	0.73	6.89	-5.24
ACE	-15.06	-4.38	-4.23	-0.13	-0.91	-6.12	-6.17
PLT	-23.39	-8.31	-4.02	1.60	1.15	1.61	-6.27
TMLTH	-24.99	-5.58	2.74	1.03	-5.42	-5.82	-7.61
MIT	-12.95	-4.50	-35.91	-0.03	6.27	-23.28	-14.08
DLA	4.31	-27.15	-13.66	-16.50	-8.19	-27.23	-17.68
ALife	-41.68	-32.53	-5.91	1.72	-5.78	-8.87	-18.61
FLA	-11.15	-8.76	-17.43	-12.25	-7.72	-62.40	-23.94
SAHA	-27.70	-37.09	-46.60	2.36	-6.55	-5.00	-24.11

ที่มา: จากการคำนวณ

การหาอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset : ROA) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรของบริษัท ซึ่งตัวทรัพยากรเป็นปัจจัยการผลิตของบริษัทที่มีอยู่อย่างจำกัดจะทำอย่างไรให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์และผลกำไรแก่บริษัท โดยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2549 ถึง ปี พ.ศ. 2554 ที่ทำการศึกษา พบว่า บริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม เฉลี่ยสูงที่สุด คือ บริษัท กรุงไทย แอกร้า ประกันชีวิต จำกัด รองลงมา บริษัท ไทยพานิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยร้อยละ 5.01, 4.97 และ 4.58ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บริษัท แอ็ดวานซ์ ไลฟ์ แอสซัวร์นส์ จำกัด มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยร้อยละ -9.59 ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset : ROA) ของบริษัทประกันชีวิตไทยใน ปี พ.ศ. 2549 – 2554

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
KTAL	1.18	3.11	5.42	6.09	5.18	4.05	5.01
SCBLife	3.06	4.13	4.46	4.74	4.57	3.88	4.97
TLA	4.30	3.42	7.16	1.59	4.90	1.50	4.58
MTL	3.07	2.43	3.42	3.11	3.18	3.19	3.68
AIA	3.98	3.05	3.27	2.99	2.70	2.40	3.68
BLA	2.32	2.12	2.69	2.08	3.63	3.89	3.35
TLI	1.36	1.60	1.85	2.32	1.82	2.03	2.20
TCLife	2.18	-0.55	2.70	1.75	1.32	0.82	1.65
AZAY	1.32	1.24	-0.07	1.12	0.82	0.72	1.03
OLIC	1.27	-4.56	0.74	0.87	0.34	0.25	-0.22
BUILife	-1.49	1.12	0.11	-0.67	-1.32	0.94	-0.26
SCILife	-3.38	0.30	-0.94	0.62	1.01	-0.45	-0.57
SEIC	0.65	-0.42	1.00	1.22	-9.11	1.77	-0.98
PLT	-8.24	-3.56	-1.78	0.71	-0.50	0.70	-2.54
SSLI	0.93	0.97	1.71	-3.10	-5.48	-7.89	-2.57
INGLife	-7.38	-6.84	-2.48	0.20	1.39	1.83	-2.66
GT	-14.73	-5.40	1.26	0.81	0.10	3.39	-2.91
MIT	-2.98	-3.75	-4.48	-4.10	-2.05	-3.11	-4.10
DLA	-2.99	-7.91	-3.41	-3.65	-3.87	-6.12	-5.59
TMLTH	-18.35	-4.65	-0.70	0.80	-3.57	-3.49	-5.99

ตาราง 7 (ต่อ)

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
ACE	-13.49	-5.52	-2.90	-0.86	-4.61	-3.09	-6.09
FLA	-4.80	-4.43	-3.21	-3.73	-2.59	-14.62	-6.68
SAHA	-15.75	-17.12	-5.19	0.12	-2.81	-2.24	-8.60
ALife	-13.10	-13.75	-6.40	-2.28	-7.97	-4.45	-9.59

ที่มา: จากการคำนวณ

4.1.2 การวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนและภาระหนี้สิน (Leverage Ratio)

การหาอัตราส่วนหนี้สิน (Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงสัดส่วนเงินทุนรวมของบริษัทที่มาจากหนี้สินทั้งนี้หนี้สินระยะสั้นและหนี้สินระยะยาว โดยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2549 ถึง ปี พ.ศ. 2554 ที่ทำการศึกษา พบว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สิน รวมเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บริษัท ประกันชีวิต นครหลวง จำกัด รองลงมา บริษัท บางกอกสหประกันชีวิต จำกัด และบริษัท สยามซัมซุงประกันชีวิต จำกัด มีอัตราส่วนหนี้สิน รวมเฉลี่ยร้อยละ 0.04, 0.18 และ 0.92ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สิน รวมเฉลี่ยสูงที่สุด คือ บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด มีอัตราส่วนหนี้สิน รวมเฉลี่ยร้อยละ 1.39 ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงอัตราส่วนหนี้สิน (Debt Ratio) ของบริษัทประกันชีวิตไทยในปี พ.ศ. 2549 – 2554

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (เท่า)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
SCILife	0.03	0.03	0.01	0.04	0.07	0.01	0.04
BUILife	0.06	0.07	0.08	0.12	0.22	0.31	0.18
SSLI	0.67	0.70	0.74	0.81	0.87	0.81	0.92
TLA	0.83	0.85	0.92	0.93	0.87	0.23	0.93
AIA	0.81	0.80	0.85	0.82	0.80	0.70	0.95
TMLTH	0.79	0.86	0.78	0.80	0.79	0.78	0.96
GT	0.66	0.81	0.87	0.87	0.93	0.69	0.97
TCLife	0.81	0.76	0.81	0.85	0.87	0.85	0.99
ALife	0.75	0.90	0.82	0.80	0.89	0.80	0.99
SEIC	0.82	0.80	0.95	0.80	0.88	0.82	1.01
MTL	0.86	0.86	0.89	0.87	0.85	0.75	1.02
ACE	0.77	0.90	0.92	0.95	0.96	0.64	1.02

ตาราง 8 (ต่อ)

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
DLA	0.97	0.96	0.94	0.90	0.83	0.68	1.06
SAHA	1.28	1.34	0.66	0.60	0.57	0.85	1.06
PLT	0.93	0.87	0.93	0.92	0.92	0.74	1.06
MIT	0.92	0.93	0.90	0.91	0.87	0.85	1.08
BLA	0.91	0.93	0.94	0.90	0.87	0.83	1.08
TLI	0.93	0.92	0.92	0.91	0.90	0.82	1.08
KTAL	0.96	0.92	0.95	0.90	0.88	0.79	1.08
SCBLife	0.94	0.94	0.92	0.92	0.91	0.85	1.10
INGLife	0.90	0.93	0.95	0.95	0.94	0.88	1.11
AZAY	0.95	0.93	0.97	0.95	0.94	0.89	1.13
OLIC	0.97	0.98	0.95	0.95	0.91	0.87	1.13
FLA	1.03	1.12	1.21	1.18	1.14	1.27	1.39

ที่มา: จากการคำนวณ

4.1.3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนของเงินทุนในการดำเนินกิจกรรม

การหาอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE) เป็นอัตราส่วนที่แสดงผลตอบแทนของเงินทุนที่เจ้าของเงินทุน(อาจอยู่ในรูปของเจ้าหนี้หรือเจ้าของกิจการ) ใช้ไปในการดำเนินกิจกรรมของบริษัทประกันชีวิตและควรจะได้รับ โดยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2549 ถึง ปีพ.ศ. 2554 ที่ทำการศึกษา พบว่า บริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยสูงสุด คือบริษัท กรุงไทย แอ็กซ่า ประกันชีวิต จำกัด รองลงมา บริษัท ไทยพานิชย์นิวอริคไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด มีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.99, 3.48 และ 2.76 ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บริษัท แอ็ดวานซ์ไลฟ์ แอสซัวร์นส์ จำกัด มีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยร้อยละ - 9.62 ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE) ของบริษัทประกัน
ชีวิตไทยใน ปีพ.ศ. 2549 – 2554

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
KTAL	1.20	3.45	4.13	4.01	4.08	3.10	3.99
SCBLife	2.32	2.87	3.19	3.16	3.18	2.69	3.48
TLA	2.23	2.54	3.95	0.70	3.37	1.04	2.76
MTL	2.13	2.26	2.23	2.42	2.28	2.31	2.73
BLA	1.78	1.74	1.46	1.74	3.13	2.88	2.55
AIA	3.08	2.40	1.42	0.70	1.84	3.05	2.50
TLI	1.01	1.32	0.57	1.94	1.47	1.56	1.57
SCILife	-3.90	-0.11	5.57	1.68	1.41	1.96	1.32
TCLife	2.18	-0.55	2.45	1.09	0.75	0.61	1.31
AZAY	1.28	1.75	0.04	0.00	0.68	0.44	0.84
OLIC	1.18	0.33	0.35	0.80	0.62	0.60	0.77
BUILife	1.32	1.13	0.20	-0.60	-0.11	1.13	0.61
SEIC	0.80	1.28	-6.24	3.97	-5.98	2.55	-0.72
PLT	-7.97	-3.27	-1.88	0.78	0.51	0.60	-2.24
MIT	-2.72	-0.83	-5.99	0.00	0.98	-3.20	-2.35
INGLife	-7.37	-6.41	-2.19	-0.25	1.30	1.75	-2.64
SSLI	0.83	2.43	-1.02	-2.22	-5.56	-8.01	-2.71
GT	-14.73	-5.40	1.38	0.86	0.35	3.26	-2.86
DLA	1.28	-7.05	-3.41	-3.70	-2.10	-6.18	-4.23
TMLTH	-18.29	-3.45	1.54	0.55	-2.45	-2.87	-4.99
ACE	-13.95	-4.01	-3.58	-0.09	-0.57	-3.34	-5.11
FLA	-4.47	-3.76	-7.33	-4.21	-2.17	-14.67	-7.33
SAHA	-15.81	-15.37	-6.54	0.81	-2.58	-2.39	-8.38
ALife	-12.44	-22.96	-4.78	1.33	-4.40	-4.84	-9.62

ที่มา: จากการคำนวณ

4.2 การวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิต

ในส่วนที่สองผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยทั้งหมด 24 บริษัทและภาพรวมของทั้งระบบในช่วงปี 2549 – 2554

จากการประมาณค่าประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิต พบว่า ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตเท่ากับ โดยที่บริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ บริษัท ประกันชีวิตนครหลวงไทย จำกัด รองลงมาคือ บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ธนชาติประกันชีวิต (จำกัด) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.92617, 0.91502 และ 0.90910 ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่มีประสิทธิภาพ ต่ำที่สุดก็คือ บริษัท แมนูไลฟ์ประกันชีวิต(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เท่ากับ 0.55772 ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ค่าประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตไทย ตั้งแต่ปี 2549 – 2554

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
SCILife	0.99198 (4)	0.88700 (11)	0.82295 (12)	0.93170 (6)	0.97641 (3)	0.94695 (2)	0.92617
BLA	0.93561 (7)	0.90191 (7)	0.89403 (3)	0.98575 (4)	0.83157 (10)	0.94129 (5)	0.91502
TLA	0.69539 (15)	0.91995 (2)	0.93602 (2)	0.99003 (1)	0.97708 (2)	0.93612 (14)	0.90910
TMLTH	0.99834 (1)	0.95148 (1)	0.94374 (1)	0.98622 (2)	0.63164 (18)	0.93330 (20)	0.90745
SCBLife	0.96867 (5)	0.90941 (5)	0.87001 (4)	0.85920 (11)	0.86001 (7)	0.93834 (10)	0.90094
KTAL	0.79249 (13)	0.88561 (13)	0.86523 (5)	0.87775 (8)	0.90596 (5)	0.93920 (7)	0.87770
TLI	0.96781 (6)	0.91227 (4)	0.83993 (11)	0.98584 (3)	0.62104 (19)	0.93376 (19)	0.87677
MTL	0.85757 (10)	0.88752 (10)	0.84031 (10)	0.89966 (7)	0.78944 (11)	0.93709 (12)	0.86860
AIA	0.87503 (8)	0.85688 (17)	0.76125 (14)	0.79197 (14)	0.92468 (4)	0.93242 (21)	0.85704
SSLI	0.83843 (11)	0.91306 (3)	0.84290 (8)	0.82563 (12)	0.72978 (14)	0.93418 (17)	0.84733
ALife	0.36859 (24)	0.87856 (15)	0.85498 (7)	0.94237 (5)	0.99650 (1)	0.95132 (1)	0.83205

ตาราง 10 (ต่อ)

บริษัท	ปี พ.ศ.						ค่าเฉลี่ย
	2549	2550	2551	2552	2553	2554	
GT	0.57081 (21)	0.88861 (9)	0.80876 (13)	0.80946 (13)	0.84358 (9)	0.93855 (8)	0.80996
SAHA	0.99754 (2)	0.89033 (8)	0.48876 (23)	0.86953 (10)	0.61480 (20)	0.94006 (6)	0.80017
SEIC	0.66684 (17)	0.83169 (22)	0.72863 (16)	0.87322 (9)	0.74294 (11)	0.94151 (4)	0.79747
PLT	0.62578 (19)	0.88235 (14)	0.84052 (9)	0.70004 (17)	0.72309 (15)	0.93854 (9)	0.78505
AZAY	0.86430 (9)	0.90214 (6)	0.59060 (22)	0.71339 (16)	0.63752 (17)	0.93566 (15)	0.77393
INGLife	0.66974 (16)	0.85381 (18)	0.69774 (18)	0.60184 (21)	0.85632 (8)	0.93813 (11)	0.76960
ACE	0.70072 (14)	0.87795 (16)	0.67989 (19)	0.42615 (23)	0.86744 (6)	0.93530 (16)	0.74791
TCLife	0.64595 (18)	0.85198 (19)	0.74575 (15)	0.62070 (20)	0.67393 (16)	0.93642 (13)	0.74579
FLA	0.61685 (20)	0.84240 (21)	0.64790 (20)	0.66843 (18)	0.74309 (12)	0.94229 (3)	0.74350
OLIC	0.81133 (12)	0.84418 (20)	0.72444 (17)	0.72714 (15)	0.40018 (23)	0.92940 (23)	0.73945
BUILife	0.99432 (3)	0.88572 (12)	0.86159 (6)	0.24404 (24)	0.30032 (24)	0.91684 (24)	0.70047
DLA	0.52219 (22)	0.80560 (23)	0.62604 (21)	0.62801 (19)	0.45056 (21)	0.93404 (18)	0.66107
MIT	0.49314 (23)	0.69295 (24)	0.35293 (24)	0.47603 (22)	0.40045 (22)	0.93082 (22)	0.55772
ค่าเฉลี่ย	0.76956	0.87306	0.76104	0.76809	0.72910	0.93673	0.806261

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงลำดับค่าประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตไทย จำนวน
24 บริษัท ในแต่ละปี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทประกันชีวิตไทย ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัยทั้งหมด พร้อมทั้งอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สังเกตความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัยและขอบเขตของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. การอภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะของการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. สังเกตความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทยโดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stochastic Frontier Analysis (SFA).

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยแต่ละแห่ง ซึ่งมีประโยชน์ต่อบริษัทประกันชีวิตไทยและรัฐบาลเพราะจะเป็นแนวทางในการวางนโยบาย การพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต ให้มีการขยายตัวอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นคงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์จะมาจากข้อมูลทางการเงิน งบดุล งบกำไรขาดทุน ของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว โดยพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเฉพาะบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินการในประเทศไทย จำนวน 24 บริษัท ได้แก่ ในภาคผนวกตาราง ก

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทางการเงินย้อนหลัง 6 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 – 2554 โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินประจำปีที่เป็นงบการเงินเฉพาะของแต่ละบริษัทประกันชีวิต โดยเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจากกรมการประกันภัย (คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย)

2. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย จำนวน 24 บริษัท ในปี พ.ศ. 2549-2554 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาจากผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย จากอัตราส่วนทางการเงิน พบว่า บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุด ซึ่งได้จากการวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงานและการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ เท่ากับร้อยละ 19.04 และ 10.55 ตามลำดับ นอกจากนี้ บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด ก็มีระดับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมสูงสุด เท่ากับร้อยละ 5.01 ซึ่งแสดงถึงแนวโน้มในการเพิ่มขนาดของสินทรัพย์ทำให้แสดงถึงโอกาสที่บริษัทจะทำกำไรได้สูงขึ้น

การวิเคราะห์ถึงโครงสร้างของเงินทุนและภาระหนี้ จะพบว่า บริษัท ประกันชีวิตนครหลวงไทย จำกัด มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนที่ต่ำที่สุด เท่ากับ 0.04 เท่า แสดงถึงสัดส่วนของเงินทุนรวมของบริษัทที่มาจากกำไรก่อนหักภาษีเงินได้และระยะยาว มีค่าน้อย นั่นหมายถึงบริษัทมีการแบกรับภาระของดอกเบี้ยจ่ายน้อย ซึ่งเป็นผลดีต่อบริษัท

การวิเคราะห์ในส่วนของเงินทุนในการดำเนินกิจการ จากอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด มีผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นสูงสุด เท่ากับร้อยละ 3.99 แสดงถึง ผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูงจากการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

จากผลการศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ในภาพรวมของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.806261 และ บริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ บริษัท ประกันชีวิตนครหลวงไทย จำกัด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.92617 รองลงมา บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.91502 และ บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด ส่วนบริษัทที่มีประสิทธิภาพต่ำสุด คือ บริษัท แมนูไลฟ์ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.55772 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

นั้น อาจไม่ใช่บริษัทที่มีเบี้ยประกันรับสุทธิสูงสุด แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ จำนวนพนักงาน ค่าจ้าง ค่าบำเหน็จ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

3. การอภิปรายผล

จากการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การศึกษาผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย จากอัตราส่วนทางการเงิน พบว่าเบี้ยประกันรับสุทธิเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงกับสินทรัพย์ของธุรกิจประกันชีวิต โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก แสดงให้เห็นว่า เบี้ยประกันรับสุทธิเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้สินทรัพย์ของธุรกิจประกันเพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากเบี้ยประกันรับสุทธิเป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรและการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตให้มีการขยายตัวมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา เอียการนา. (2549), ทวีวัฒน์ ชื่นบานเย็น. (2548), เกษม คุ่มพรสิน. (2543), ประสาทนามสมวงศ์. (2540)

2. การศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stochastic Frontier Analysis (SFA) พบว่าปัจจัยแรงงาน ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินาต กุศลกุลไพบูลย์.(2547), วิสุทธิ เหมหมั่น (2553),ปรัชญา นกฟิ่ง.(2550),อาณัติ กิริติธีระพงศ์. (2550),ชัยนันท์ ใจวังเย็น. (2551)

4. ข้อเสนอแนะของการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร พบว่า บริษัทที่มีค่าผลลัพธ์เชิงลบจาก อัตรากำไรจากการดำเนินงาน,อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ได้แก่ บริษัท เมนูไลฟ์ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), บริษัท สหประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด และ บริษัท แอ็ดวานซ์ ไลฟ์ แอสชัวร์นส์ จำกัด เป็นต้น ควรมีการควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งด้านการผลิต การตลาด การจัดการ ให้มีประสิทธิภาพเพื่อที่บริษัทจะได้มีความสามารถในการทำกำไรสูง

2. จากผลการศึกษากการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนและภาระหนี้ พบว่า บริษัท ฟินันซ่า ประกันชีวิต จำกัด มีสัดส่วนของเงินรวมของบริษัท ที่มีมาจากการก่อหนี้ ทั้งหนี้สินระยะสั้นและหนี้สินระยะยาว มีค่าสูงเกินไป ทำให้ไม่เป็นผลดีต่อบริษัท ดังนั้นควรมีการควบคุมทางด้านหนี้สินให้มีประสิทธิภาพ เพื่อบริษัทจะไม่ต้องแบกรับภาระนรูปของดอกเบี้ยจ่ายจำนวนมาก

3. จากผลการศึกษากการวิเคราะห์ผลตอบแทนเงินทุนในการดำเนินกิจการ พบว่า บริษัทที่มีค่าผลลัพธ์เชิงลบ จากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ได้แก่ บริษัท แอ็ดวานซ์ ไลฟ์ แอสซัวร์นส์ จำกัด เป็นต้น ควรมีการควบคุมในส่วนเงินทุนของผู้ถือหุ้นให้มีประสิทธิภาพ เพราะถ้าสามารถทำกำไรจากเงินทุนของผู้ถือหุ้นได้สูง ทำให้ผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง

4. จากผลการศึกษาประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิต พบว่าบริษัท เมญูไลฟ์ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด อันเนื่องมาจากการบริหารจัดการ ควรปรับปรุงการใช้จ่ายการผลิต และผลผลิตที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการแข่งขัน และให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในการออมเงินระยะยาวกับบริษัทประกันชีวิต

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ อาจจะยังไม่ครอบคลุมประสิทธิภาพในทุกๆ ด้านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในเรื่องประสิทธิภาพในการลงทุน ประสิทธิภาพในการพิจารณารับประกันภัย และประสิทธิภาพในการทำกำไร เหล่านี้เป็นต้น การศึกษาในอนาคตควรจะมีการศึกษาให้ลึกซึ้งมากขึ้นกว่าเดิม และควรนำระเบียบวิธีอื่นๆ มาใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันออกไปบ้าง อาทิ ระเบียบวิธี DEA ฯลฯ มาใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของธุรกิจประกันชีวิตเพิ่มเติม ควบคู่ไปกับการศึกษาปัจจัยภายนอก เช่น ภาวะทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทั้งในและนอกประเทศว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยอย่างไร

บรรณานุกรม

- เกษม คุ่มพรสิน. (2543). *ศักยภาพของบริษัทประกันวินาศภัยไทยในสหัสวรรษใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ความเป็นมาของประกันภัย. (2550). สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2555 จาก: <http://tsl.tsu.ac.th/file>.
- ชัยนันท์ ใจวังเย็น. (2551). *การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ทวีวัฒน์ ชื่นบานเย็น. (2548). *ผลการดำเนินงานของธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยก่อนและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ นามสมวงศ์. (2540). *การวิเคราะห์โครงสร้างและประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ปรัชญา นกพิง. (2550). *ประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตอ้อยในจังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปวีณา เอียการนา. (2549). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ ทวีสุข. (2546). *ประสิทธิภาพทางเทคนิคของการประปาส่วนภูมิภาค*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วไลพร ประชาฉาย. (2550). *การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด*
- ผศ.ดร.ศุภวัจน์ รุ่งสุริยะวิบูลย์. (2553). *การวัดประสิทธิภาพและผลผลิตภาพของการผลิตสินค้าเกษตร*. หลักสูตรอบรม. คณะเศรษฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมาคมประกันชีวิตไทย. 2550. *สถิติประกันภัย*. สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2555, จาก <http://www.tlaa.org>

สิรินาถ กู้สกุลไพบูลย์.(2547). ประสิทธิภาพทางเทคนิคของบริษัทประกันวินาศภัยและปัจจัยที่มีผลต่อ

ความไม่มีประสิทธิภาพภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์).กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อาณัติ กิริติธีระพงศ์.(2550). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทไทยพาณิชย์

นิวยอร์ก ไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์).กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

อรรถพล สืบพงศ์.(2555).ระเบียบวิธีการของ Data Envelopment Analysis(DEA)และการวัด

ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค.Journal of Economic: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สมชาย หาญหิรัญ.(2556). แนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์. สิ่งพิมพ์.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

Coelli,Timothy J,Rao D.S. Prasada,O'Donnell,Cristopher J. and Battese,George E.(1998)

An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis.Boston: Kluwer Academic Publishers.

G.E. Battese and T.J. Coelli.(1995) Department of Econometrics: The University of New

England, Armidale , NSW 2351, Australia

ภาคผนวก ก

ตาราง ตัวอย่างของบริษัทประกันชีวิตไทย 24 บริษัท

ตาราง ก ตัวอย่างของบริษัทประกันชีวิตไทย 24 บริษัท

ตัวย่อ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย
ACE	ACE Life Assurance Public Co., Ltd.	บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซิวรันซ์ จำกัด (มหาชน)
AIA	American International Assurance Co., Ltd.	บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซิวรันส์ จำกัด
ALife	Advance Life Assurance Co., Ltd.	บริษัท แอดวานซ์ไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด
AZAY	Allianz Ayudhya Assurance Public Company Limited	บริษัท อลิอันซ์ ออยุธยา ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
BLA	Bangkok Life Assurance Public Co., Ltd.	บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
BUILife	BUI Life Insurance Co.,Ltd.	บริษัท บางกอกสหประกันชีวิต จำกัด
DLA	Dhipaya Life Assurance Co., Ltd.	บริษัท ทิพยประกันชีวิต จำกัด
FLA	Finansa Life Assurance Co.,Ltd	บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด
GT	Generali Life Assurance (Thailand) Co., Ltd.	บริษัท เจเนอราลี่ ประกันชีวิต (ไทยแลนด์) จำกัด
ING	ING Life Limited	บริษัท ไอเอ็นจีประกันชีวิต จำกัด
KTAL	Krungthai AXA Life Insurance Public Co., Ltd.	บริษัท กรุงไทย แอ็กซ่า ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
MIT	Manulife Insurance (Thailand) Public Co., Ltd.	บริษัท แมนูลิฟประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
MTL	Muang Thai Life Assurance Public Co., Ltd.	บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
OLIC	Ocean Life Insurance Public Co., Ltd.	บริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
PLT	Prudential Life Assurance (Thailand) Public Co., Ltd.	บริษัท พรูเด็นเชียล ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
SAHA	Union Life Insurance Public Co., Ltd.	บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
SCBLife	SCB Life Assurance Public Co., Ltd.	บริษัท ไทยพาณิชย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
SCI Life	Siam City Life Assurance Co., Ltd.	บริษัท ประกันชีวิตนครหลวงไทย จำกัด
SEIC	Southeast Life Insurance Public Co., Ltd.	บริษัท อากเนย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

ที่มา: สมาคมประกันชีวิตไทย. (2555).www.tlaa.org

ตาราง ก ตัวอย่างของบริษัทประกันชีวิตไทย 24 บริษัท (ต่อ)

ตัวย่อ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย
SSLI	Siam Samsung Life Insurance Co., Ltd.	บริษัท สยามซัมซุงประกันชีวิต จำกัด
TCLife	Thai Cardif Life Assurance Co.,Ltd.	บริษัท ไทยคาร์ดิฟ ประกันชีวิต จำกัด
TLA	Thanachart Life Assurance Co., Ltd.	บริษัท ธนชาตประกันชีวิต จำกัด
TLI	Thai Life Insurance Public Company Limited	บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
TMLTH	Tokio Marine Life Insurance (Thailand) Public Co., Ltd.	บริษัท โตเกียวมารีนประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

ที่มา: สมาคมประกันชีวิตไทย. (2555).www.tlaa.org

ภาคผนวก ข
ตาราง ข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตาราง ก แสดงข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาบริษัทประกันชีวิตไทย ปี 2549

บริษัท	เบี้ยประกันรับสุทธิ	ค่าจ้างและค่าบำนาญ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์	จำนวนพนักงาน
ACE	805,011,000	183,799,000	395,927,000	893,504,000	125
AIA	70,904,463,000	13,049,409,000	3,163,189,000	331,381,478,000	1,685
ALife	54,844,000	5,625,000	52,366,000	205,026,000	24
AZAY	17,306,182,000	2,229,978,000	1,438,805,000	68,221,991,000	733
BLA	10,434,037,000	1,601,318,000	714,409,000	36,556,148,000	869
BUILife	12,705,000	7,000	35,179,000	557,277,000	23
DLA	155,372,000	22,490,000	65,011,000	622,686,000	148
FLA	1,878,190,000	402,574,000	430,398,000	5,349,918,000	304
GT	310,061,000	54,184,000	134,188,000	660,060,000	100
INGLife	3,562,294,000	1,076,019,000	501,458,000	6,750,171,000	301
KTAL	3,372,717,000	662,588,000	633,226,000	6,366,282,000	313
MIT	529,011,000	48,243,000	202,485,000	3,270,966,000	134
MTL	9,915,774,000	1,486,987,000	1,175,296,000	38,629,056,000	960
OLIC	8,576,117,000	1,484,923,000	1,287,872,000	50,103,964,000	2,383
PLT	1,135,236,000	215,047,000	411,858,000	3,814,620,000	421
SAHA	117,988,000	6,621,000	29,299,000	220,147,000	66
SCBLife	9,841,086,000	1,825,462,000	1,040,183,000	20,591,695,000	669
SCILife	1,476,806,000	101,691,000	40,128,000	3,552,143,000	68
SEIC	1,330,365,000	124,970,000	252,923,000	8,600,511,000	404
SSLI	547,629,000	47,335,000	82,309,000	1,302,658,000	106
TCLife	608,368,000	206,385,000	92,199,000	780,727,000	124
TLA	1,364,803,000	127,127,000	187,995,000	4,599,269,000	120
TLI	24,476,487,000	4,060,891,000	2,443,351,000	109,691,639,000	2,492
TMLTH	644,637,000	53,568,000	187,503,000	917,064,000	111

ที่มา : สถิติประกันภัย สมาคมประกันชีวิต (2555)

ตาราง ข แสดงข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาบริษัทประกันชีวิตไทย ปี 2550

บริษัท	เบี้ยประกันรับสุทธิ	ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์	จำนวนพนักงาน
ACE	1,073,251,000	291,975,000	366,181,000	1,211,072,000	137
AIA	76,567,293,000	16,190,684,000	3,815,893,000	376,989,584,000	1,727
ALife	133,660,000	15,896,000	60,755,000	199,782,000	46
AZAY	18,444,763,000	1,636,330,000	1,838,163,000	80,152,342,000	771
BLA	12,295,890,000	1,787,022,000	870,955,000	44,345,765,000	949
BUILife	13,513,000	9,000	22,467,000	573,577,000	24
DLA	136,697,000	9,983,000	48,884,000	643,320,000	90
FLA	2,001,114,000	411,874,000	451,654,000	5,153,723,000	303
GT	584,445,000	102,107,000	119,893,000	915,484,000	107
INGLife	4,892,686,000	1,438,507,000	719,086,000	9,854,947,000	344
KTAL	5,496,725,000	1,425,515,000	705,113,000	10,029,600,000	377
MIT	494,340,000	48,025,000	236,171,000	3,517,006,000	135
MTL	13,580,839,000	2,290,932,000	1,379,456,000	48,203,510,000	1,071
OLIC	8,927,216,000	1,579,203,000	1,286,844,000	53,799,786,000	2,528
PLT	1,701,331,000	280,509,000	579,851,000	4,798,128,000	823
SAHA	81,039,000	5,134,000	25,733,000	213,871,000	60
SCBLife	11,997,260,000	2,406,733,000	1,246,078,000	27,837,745,000	871
SCILife	1,221,752,000	90,471,000	45,903,000	4,442,437,000	61
SEIC	1,440,864,000	128,154,000	269,948,000	8,750,649,000	404
SSLI	626,178,000	46,769,000	85,879,000	1,531,829,000	104
TCLife	1,390,524,000	528,973,000	191,240,000	1,778,418,000	121
TLA	3,225,527,000	304,392,000	292,599,000	6,912,395,000	154
TLI	30,638,760,000	4,533,239,000	2,614,958,000	124,303,167,000	2,543
TMLTH	657,817,000	26,369,000	131,407,000	1,138,609,000	124

ที่มา : สถิติประกันภัย สมาคมประกันชีวิต (2555)

ตาราง ค แสดงข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาบริษัทประกันชีวิตไทย ปี 2551

บริษัท	เบี้ยประกันรับสุทธิ	ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์	จำนวนพนักงาน
ACE	1,729,419	433,666	413,899	2,119,767	133
AIA	81,596,419	16,332,635	3,647,254	392,197,952	1,806
ALife	251,259	30,607	125,039	324,190	142
AZAY	13,764,326	1,951,589	2,168,919	82,623,231	834
BLA	14,732,095	1,985,491	965,262	51,342,969	1,102
BUILife	13,618	9	22,016	525,207	28
DLA	122,805	8,739	37,608	615,913	88
FLA	1,836,890	322,536	446,780	4,820,525	271
GT	839,393	134,602	135,202	1,275,995	122
INGLife	6,247,006	1,618,348	817,220	13,533,379	410
KTAL	8,665,738	1,779,796	942,316	159,161,81	620
MIT	469,671	67,623	240,792	3,734,958	133
MTL	17,032,380	2,701,216	1,556,823	57,896,509	1,171
OLIC	9,523,915	1,751,725	1,357,545	57,832,972	2,447
PLT	2,244,257	332,740	743,357	5,257,926	792
SAHA	50,390	2,544	27,448	463,036	67
SCBLife	14,927,879	2,691,750	1,485,865	37,518,889	1,046
SCILife	1,769,311	146,463	57,184	5,655,194	64
SEIC	1,557,633	148,055	248,926	8,373,997	426
SSLI	795,611	79,540	106,153	1,698,489	118
TCLife	1,356,925	341,307	212,266	2,550,451	280
TLA	4,791,531	390,257	360,357	8,877,336	217
TLI	32,080,068	5,027,110	3,465,167	136,960,026	2,577
TMLTH	822,808	42,294	131,947	1,592,944	142

ที่มา : สถิติประกันภัย สมาคมประกันชีวิต (/2555)

ตาราง ง แสดงข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาบริษัทประกันชีวิตไทย ปี 2552

บริษัท	เบี้ยประกันรับสุทธิ	ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์	จำนวนพนักงาน
ACE	1,763,266,000	503,491,000	432,910,000	2,748,602,000	141
AIA	84,472,787,000	16,422,473,000	4,270,274,000	444,566,132,000	1,698
ALife	364,543,000	31,398,000	154,245,000	501,472,000	191
AZAY	14,781,038,000	2,322,101,000	1,845,967,000	90,914,190,000	792
BLA	19,632,050,000	2,501,520,000	1,045,360,000	68,161,047,000	1,138
BUILife	42,808,000	7,283,000	26,354,000	580,937,000	29
DLA	112,048,000	8,604,000	41,842,000	624,561,000	82
FLA	1,696,210,000	231,434,000	473,179,000	5,434,521,000	264
GT	987,127,000	105,324,000	158,921,000	1,735,412,000	151
INGLife	7,841,222,000	1,726,259,000	895,949,000	18,159,806,000	419
KTAL	12,515,655,000	2,015,683,000	1,085,187,000	23,856,859,000	790
MIT	471,269,000	61,072,000	249,805,000	3,963,504,000	136
MTL	21,264,197,000	3,203,734,000	1,925,886,000	72,103,157,000	1,280
OLIC	10,413,521,000	1,849,764,000	1,522,532,000	60,487,806,000	2,351
PLT	2,922,297,000	504,566,000	624,844,000	6,559,997,000	596
SAHA	208,512,000	12,495,000	35,571,000	676,266,000	69
SCBLife	19,297,392,000	3,253,865,000	1,771,534,000	50,012,019,000	1,146
SCILife	2,836,969,000	215,641,000	65,885,000	8,147,296,000	80
SEIC	1,858,199,000	162,815,000	269,266,000	9,961,614,000	433
SSLI	855,977,000	80,989,000	123,454,000	1,848,496,000	139
TCLife	1,644,969,000	275,964,000	233,131,000	3,592,267,000	278
TLA	11,757,497,000	1,399,600,000	925,732,000	17,316,101,000	220
TLI	35,365,911,000	5,178,663,000	2,769,166,000	153,351,239,000	2,585
TMLTH	1,024,868,000	80,030,000	166,315,000	2,081,153,000	154

ที่มา : สถิติประกันภัย สมาคมประกันชีวิต (2555)

ตาราง จ แสดงข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาบริษัทประกันชีวิตไทย ปี 2553

บริษัท	เบี้ยประกันรับสุทธิ	ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์	จำนวนพนักงาน
ACE	2,214,358,000	699,872,000	480,010,000	3,751,913,000	145
AIA	90,189,217,000	9,385,923,000	4,791,959,000	508,937,168,000	1,506
ALife	615,593,000	31,071,000	170,968,000	840,369,000	314
AZAY	17,285,125,000	2,400,860,000	1,680,254,000	102,253,406,000	778
BLA	25,982,069,000	2,701,497,000	1,151,755,000	89,379,195,000	1,200
BUILife	107,148,000	24,453,000	31,385,000	670,107,000	33
DLA	138,106,000	9,166,000	45,183,000	653,465,000	77
FLA	1,363,833,000	127,681,000	435,791,000	5,581,874,000	146
GT	1,158,825,000	111,815,000	209,586,000	2,618,200,000	165
INGLife	9,320,033,000	1,720,411,000	841,953,000	24,444,181,000	419
KTAL	17,539,474,000	2,571,424,000	1,427,185,000	37,392,793,000	1,314
MIT	472,561,000	51,217,000	194,549,000	4,262,024,000	92
MTL	29,266,470,000	4,754,427,000	2,083,846,000	94,206,967,000	1,470
OLIC	11,252,114,000	1,981,473,000	1,631,515,000	64,954,888,000	2,600
PLT	3,621,453,000	577,840,000	647,547,000	8,761,255,000	532
SAHA	339,220,000	30,392,000	50,543,000	928,258,000	88
SCBLife	24,365,466,000	3,783,603,000	2,023,988,000	66,560,111,000	1,382
SCILife	3,091,585,000	208,552,000	78,789,000	11,073,700,000	65
SEIC	6,587,281,000	854,302,000	196,484,000	15,706,708,000	471
SSLI	1,110,862,000	203,744,000	155,572,000	2,046,016,000	162
TCLife	1,611,387,000	202,462,000	275,133,000	4,615,658,000	253
TLA	5,758,106,000	452,512,000	381,505,000	20,383,962,000	190
TLI	36,646,745,000	5,658,009,000	3,019,725,000	169,280,099,000	2,649
TMLTH	1,378,738,000	301,169,000	260,332,000	3,342,529,000	198

ที่มา : สถิติประกันภัย สมาคมประกันชีวิต (2555)

ตาราง ข แสดงข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาบริษัทประกันชีวิตไทย ปี 2554

บริษัท	เบี้ยประกันรับสุทธิ	ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์	จำนวนพนักงาน
ACE	2,646,344,000	908,462,000	503,238,000	5,186,630,000	142
AIA	93,315,763,000	19,135,042,000	5,096,796,000	577,567,453,000	1,782
ALife	805,746,000	33,041,000	165,876,000	1,566,799,000	85
AZAY	20,056,889,000	2,632,408,000	1,493,689,000	114,645,832,000	749
BLA	31,138,536,000	2,439,193,000	1,250,100,000	118,451,901,000	1,236
BUILife	17,548,000	1,675,000	25,963,000	659,651,000	35
DLA	163,988,000	16,255,000	55,850,000	850,415,000	84
FLA	1,092,650,000	76,047,000	415,701,000	5,460,976,000	195
GT	1,566,643,000	243,083,000	243,353,000	3,568,765,000	175
INGLife	10,168,600,000	1,560,174,000	878,503,000	33,909,664,000	389
KTAL	20,779,196,000	3,391,467,000	1,278,312,000	53,765,863,000	654
MIT	460,362,000	57,686,000	183,845,000	4,614,193,000	93
MTL	37,242,842,000	5,913,854,000	2,548,338,000	127,233,874,000	1,625
OLIC	12,849,516,000	2,099,079,000	1,626,879,000	74,364,429,000	2,589
PLT	4,136,232,000	525,120,000	647,650,000	12,027,078,000	589
SAHA	422,415,000	41,224,000	61,966,000	952,178,000	95
SCBLife	29,970,296,000	4,479,170,000	2,431,920,000	92,777,038,000	1,557
SCILife	1,904,064,000	30,437,000	69,367,000	12,229,961,000	216
SEIC	3,794,671,000	227,390,000	430,364,000	18,159,046,000	468
SSLI	1,078,681,000	257,937,000	232,292,000	2,105,154,000	240
TCLife	1,730,368,000	240,196,000	331,868,000	5,961,228,000	274
TLA	6,864,127,000	455,411,000	300,263,000	74,364,429,000	197
TLI	39,696,481,000	6,425,730,000	3,543,666,000	194,607,275,000	2,713
TMLTH	1,853,057,000	497,643,000	338,050,000	4,128,800,000	249

ที่มา : สถิติประกันภัย สมาคมประกันชีวิต (2555)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวธันย์ชนก งามดี
วันเดือนปีเกิด	29 ตุลาคม 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	965/25 ถ.รังสิต-นครนายก ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	Accout Manager-IT บริษัท โปรฟอมา เทคโนโลยี จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม
พ.ศ. 2545	การจัดการทั่วไป (สาขาการเงินการธนาคาร) จาก สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2556	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ